

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้ต้องการศึกษาถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง จังหวัดลำปาง ที่จะตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และเพื่อต้องการทราบถึงแนวโน้มในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง ที่จะเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศครั้งต่อไปอีกด้วย ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนาในรูปของการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้วิธี Cross Tabulation จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ จะแบ่งผลการศึกษาเป็น 6 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2. ข้อมูลสิ่งจูงใจจากแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ

ส่วนที่ 3. ข้อมูลลักษณะและวิธีการเดินทางท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5. แนวโน้มในการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศครั้งต่อไป

ส่วนที่ 6. ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านบุคคลกับตัวแปรด้านอื่นๆ

ส่วนที่ 4.1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในช่วงเดือนที่ทำการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 – 31 ตุลาคม 2548 ซึ่งมีโครงสร้างทางด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1.1 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	260	65.8
ชาย	135	34.2
รวม	395	100.0

จากจำนวนประชาชนกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามเพศหญิงและเพศชายแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 และเพศชาย จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ในปัจจุบันผู้หญิงมีบทบาททางสังคมเพิ่มมากขึ้น จากสมัยก่อนที่ผู้เดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ชาย ส่วนผู้หญิงจะอยู่ดูแลบ้าน และบุตรหลาน แต่จากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นความอิสระทางสังคม – ทางการศึกษา ทำให้ผู้หญิงมีการศึกษาที่ดีขึ้น มีจำนวนที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เริ่มมีการทำงานนอกบ้านและสามารถเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว โดยทำให้มีรายได้ส่วนเกินเพื่อใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว และมีการตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 4.1.2 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
25 - 35 ปี	210	53.2
36 - 45 ปี	98	24.8
46 - 55 ปี	72	18.2
55 - 60 ปี	15	3.8
รวม	395	100.0

อายุของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 36 – 45 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และน้อยที่สุดคือ ช่วงอายุ 55 – 60 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ดังตารางที่ 4.1.2 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ช่วงอายุ 25 – 35 ปี เป็นช่วงวัยที่กำลังเริ่มต้นการทำงาน และมีความสนใจในสิ่งต่างๆ รอบๆ ตัว ซึ่งการท่องเที่ยวก็เปรียบเสมือนกระแสความนิยมอย่างหนึ่งของคนรุ่นใหม่ที่ต้องออกเดินทางท่องเที่ยว

เที่ยวเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น และเป็นการค้นหาประสบการณ์อันแปลกใหม่ให้กับตนเองอีกอย่างหนึ่ง ส่วนกลุ่มอายุ 36 – 45 ปี เป็นกลุ่มที่มีความมั่นคงในการทำงาน มีฐานะทางการเงินที่แน่นอน จึงสามารถที่จะตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 55 – 60 ปี เป็นกลุ่มที่เริ่มออกจากราชการก่อนถึงวัยเกษียณอายุ ทำให้ยังพอมีเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว เพราะไม่ต้องมีภาระในการส่งเสียดูแลบุตรหลานแล้ว และยังเป็นกลุ่มที่มีเงินสะสมมากพอ และมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง แต่ยังคงมีแนวความคิดแบบสมัยเก่าที่ไม่นิยมเดินทางท่องเที่ยวเพราะเห็นว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลือง ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวไม่เป็นที่น่าสนใจเท่ากับการเลี้ยงดูบุตรหลานที่บ้าน

ตารางที่ 4.1.3 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	47	11.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	28	7.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	59	14.9
อนุปริญญา หรือ ปวส.	68	17.2
ปริญญาตรี	160	40.5
ปริญญาโท	30	7.6
ปริญญาเอก	3	0.8
รวม	395	100.0

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมา คือ ระดับการศึกษานอนปริญญา หรือ ปวส. จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่น้อยสุดคือระดับปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นมีโอกาสที่จะได้เดินทางท่องเที่ยวมากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่การศึกษาในระดับมัธยมขึ้นไป เนื่องจากระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับประเภทของอาชีพและรายได้ ซึ่งนับเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรับผิดชอบในการทำงาน ผู้ที่มีการศึกษาสูงมักจะมีแนวโน้มที่จะทำงานในสำนักงาน มีอาชีพที่มั่นคง และรายได้ที่ดีกว่า รวมไปถึงค่านิยมและวัฒนธรรมที่ต่างกัน ทำให้มีโอกาสที่จะได้เดินทางท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ ได้มากกว่า เช่น ไปประชุม / สัมมนา ไปงานกีฬา ไปติดต่อราชการ เป็นต้น อีกทั้งยังเป็นกลุ่มที่มีความต้องการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ การท่องเที่ยวจึงเป็นเหมือนหนทางที่ช่วยให้เกิดความพึงพอใจ

ใจในสิ่งที่แสวงหา นั่น และกลุ่มนี้ยังมีอำนาจในการซื้อสินค้าหรือบริการทางการท่องเที่ยวที่สูงอีกด้วย

ตารางที่ 4.1.4 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สมรส	209	52.9
โสด	180	45.6
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	6	1.5
รวม	395	100.0

ข้อมูลจำแนกตามสถานภาพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 และน้อยที่สุดคือ หย่าร้าง / แยกกันอยู่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปางที่มีสถานภาพสมรสและโสดนิยมเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากที่สุด เกือบร้อยละ 99 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งผู้ที่สมรสแล้วหรือมีบุตรแล้วจะเลือกที่เดินทางท่องเที่ยวกับครอบครัวมากกว่ากลุ่มคนโสด เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีรายได้ทั้งคู่ ทั้งจากสามีและภรรยา นอกจากนั้นผู้หญิงรุ่นใหม่ เมื่อแต่งงานไปแล้วก็ยังคงการชะลอการมีบุตรไว้อย่างน้อย 2 – 3 ปี หลังจากการแต่งงาน หรือถ้ามีบุตรก็เลือกที่จะกลับไปทำงานทันที ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวช่วยทำให้รายได้ของครอบครัวมีเพิ่มมากขึ้น การมีรายได้จากทั้งสองทางของครอบครัวรุ่นใหม่จึงเป็นตัวส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวมากขึ้น การท่องเที่ยวจึงเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมจากผู้ที่สมรสและทำให้สมาชิกในครอบครัวมีโอกาสได้ใกล้ชิดกัน รวมถึงการเดินทางท่องเที่ยวได้บ่อยขึ้น และนิยมเดินทางท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวกสบาย มีการใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มคนโสดที่นิยมเดินทางท่องเที่ยวตามป่าเขาหรือน้ำตกมากกว่า

สำหรับกลุ่มคนที่หย่าร้างหรือแยกกันอยู่นั้น การเดินทางท่องเที่ยวนับเป็นความจำเป็นที่น้อยที่สุด เนื่องจากรายได้ที่มีอยู่ทางเดียวของสามีหรือภรรยา รวมไปถึงการมีภาระเลี้ยงดูบุตรซึ่งถือว่าเป็นภาระค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว เมื่อรวมกับค่าใช้จ่ายที่เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน การเลือกเดินทางท่องเที่ยวจึงเป็นทางเลือกสุดท้าย หลังจากเหลือค่าใช้จ่ายทั้งหมดในส่วนของค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน อีกทั้งกลุ่มคนที่หย่าร้างหรือแยกกันอยู่ยังไม่มีเพื่อนร่วมเดินทางท่องเที่ยวซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งเพราะอาจเกรงกลัวในเรื่องของความปลอดภัย และความเหงาที่ต้องเดินทางท่องเที่ยวเพียงลำพัง

ตารางที่ 4.1.5 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 3 คน	132	33.4
4 - 6 คน	232	58.7
7 - 9 คน	29	7.3
มากกว่า 9 คนขึ้นไป	2	0.5
รวม	395	100.0

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปางที่สู่มศึกษามีสมาชิกในครอบครัว 4 - 6 คน จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาคือ มีสมาชิกในครอบครัว 1 - 3 คน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 9 คนขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 0.5 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 6 คน ประมาณร้อยละ 92 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ปัจจุบันขนาดของครอบครัวมีขนาดที่เล็กลง ค่านิยมเรื่องเพศของลูกได้หายไป จากในอดีตที่ค่านิยมของคนไทยนิยมที่จะมีบุตรชาย จึงทำให้มีบุตรหลายคน ทำให้มีภาระค่าเลี้ยงดู และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่สูง แต่จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีขนาดครอบครัวเฉลี่ยครอบครัวละ 4 - 6 คน ทำให้รายได้เฉลี่ยของครอบครัวสูงขึ้น จึงมีรายได้ส่วนหนึ่งเหลือพอที่จะเดินทางท่องเที่ยวเพื่อหาความเพลิดเพลินหรือทำกิจกรรมยามว่างพร้อมกันทั้งครอบครัว

ตารางที่ 4.1.6 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	104	26.3
ธุรกิจส่วนตัว	98	24.8
รับจ้าง	91	23.0
รับราชการ	75	19.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	3.0
เกษตรกร	11	2.8
เกษียณอายุ	4	1.0
รวม	395	100.0

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมา คือ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23 และน้อยที่สุดคือ เกษียณอายุ คิดเป็นร้อยละ 1.0 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง ที่เป็น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างเป็นสัดส่วนที่มากใกล้เคียงกัน ซึ่งจัดเป็นกลุ่มที่มีรายได้ค่อนข้างสูง และลักษณะงานมีความยืดหยุ่น ทำให้สามารถมีเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวได้มากกว่าผู้ที่มีอาชีพอื่น ในส่วนของกลุ่มข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จัดเป็นกลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง มีโอกาสที่จะเดินทางท่องเที่ยวได้บ้างแต่ไม่บ่อยครั้ง ในกลุ่มเกษตรกรและผู้เกษียณอายุนั้นเป็นกลุ่มที่รายได้น้อยจึงส่งผลให้การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวทำได้ลำบาก และมีภาระในการทำงานที่ค่อนข้างหนัก ดังนั้นเมื่อมีวันหยุดจึงพักผ่อนอยู่ที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ส่วนผู้ที่เกษียณอายุนั้นนิยมที่จะเลี้ยงดูบุตรหลานมากกว่าการออกเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.1.7 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	68	17.2
5,001 – 10,000 บาท	124	31.4
10,001 - 15,000 บาท	77	19.5
15,001 - 20,000 บาท	35	8.9
20,001 - 25,000 บาท	26	6.6
25,001 บาทขึ้นไป	65	16.5
รวม	395	100.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้อยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และน้อยที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ช่วง 20,001 – 25,000 บาท เป็นร้อยละ 6.6 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่พึ่งสำเร็จการศึกษาและกำลังเริ่มต้นการทำงาน และส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่นิยมการเดินทางท่องเที่ยวไปกับครอบครัวหรือเพื่อน ส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวที่ขับรถยนต์ส่วนบุคคลไปกันเองเพราะเน้นความสะดวกสบาย โดยเฉพาะการเลือกที่พักประเภทโรงแรมหรือรีสอร์ท ดังนั้นกลุ่มคนที่จะเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบายนั้นจะต้องมีรายได้อย่างต่ำจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นรายได้หลังจากที่ใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวันที่เป็นจริงๆ เช่น ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าน้ำค่าไฟ รวมไปถึงค่าเลี้ยงดูบุตรเป็นต้น และยังคงมีเหลือพอในการนำไปใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวด้วย การที่มีรายได้มากขึ้นจะทำให้มีการเดินทางท่องเที่ยวในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น พักผ่อนในที่สะดวกสบายได้มากขึ้น แต่ในขณะที่กลุ่มที่มีรายได้น้อยมักจะเก็บออมเงินเพื่อใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น ไม่นิยมเดินทางท่องเที่ยวหรือถ้าเดินทางท่องเที่ยวก็จะเลือกเดินทาง

ท่องเที่ยวในระยะที่ใกล้ทำให้เสียค่าใช้จ่ายน้อย ไม่เน้นความสะดวกสบายในการพักและ
นิยมพักกันตามบ้านญาติหรือพักรวมกันเป็นกลุ่ม

**ตารางที่ 4.1.8 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
ในระยะเวลา 1 ปี**

การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ในระยะเวลา 1 ปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ครั้ง	101	25.6
2 ครั้ง	119	30.1
3 ครั้ง	84	21.3
4 ครั้ง	91	23.0
รวม	395	100.0

การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ในระยะเวลา 1 ปี จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่มีการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ในระยะเวลา 1 ปี เดินทางท่องเที่ยวจำนวน 2
ครั้ง มี 119 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ 1
ครั้ง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 และน้อยที่สุดคือ ในระยะเวลา 1 ปี เดินทางท่องเที่ยว
จำนวน 3 ครั้ง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 จากข้อมูลที่ได้พบว่า ความถี่ที่กลุ่มตัวอย่าง
ตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศในระยะเวลา 1 ปี มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก ซึ่งความถี่ในการ
เดินทางท่องเที่ยวนั้นขึ้นอยู่กับสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ที่เดินทาง ถ้าผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวมีรายได้
เหลือจ่ายมากพอก็จะสามารถเดินทางได้บ่อยครั้ง แต่ถ้ามีฐานะทางการเงินที่น้อยกว่าก็จะเดินทาง
ท่องเที่ยวได้ไม่บ่อยและไปท่องเที่ยวในบริเวณที่ไม่ไกลมากนัก รวมไปถึงวิถีชีวิตของแต่ละกลุ่ม
ตัวอย่างที่มีภาระการทำงานและเวลาว่างที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับอาชีพการทำงานที่ส่วนใหญ่เป็น
พนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้าง ที่มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวได้มากกว่า เพราะมี
ความยืดหยุ่นในการทำงานและช่วงเวลาของวันหยุด อีกทั้งปัจจุบันความสะดวกในการเดินทางก็มี
มากขึ้น แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งมีสาธารณูปโภคที่ครบครัน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา หรือแม้
แต่ร้านอาหาร และการเดินทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หรือที่พักแรมก็ง่ายขึ้นมีทางเลือกที่
หลากหลาย ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางที่ยาวนานเหมือนในอดีตที่สภาพถนนส่วนใหญ่
เป็นดินแดง หรือมีความคดเคี้ยวทำให้ยากต่อการเดินทาง และการคมนาคมขนส่งในปัจจุบันมีมาก
ขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการโดยสารด้วยเครื่องบิน รถโดยสารประจำทางหรือรถไฟ รวมไปถึงบริการรถ
เช่าที่มีมากมายทำให้สะดวกสบาย

ตารางที่ 4.1.9 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารในการเดินทางท่องเที่ยว

การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรทัศน์ / วิทยุ	153	38.7
นิตยสารทางการท่องเที่ยว	51	12.9
อินเทอร์เน็ต	41	10.4
แผ่นพับ / โปสเตอร์	39	9.9
หนังสือแนะนำเที่ยว (Guide Book)	35	8.9
หนังสือพิมพ์	33	8.4
จากบริษัทนำเที่ยว	33	8.4
ป้ายโฆษณา	10	2.5
รวม	395	100.0

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการเดินทางท่องเที่ยว จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว เพื่อต้องการทราบถึง สื่อที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างในการเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด จากการศึกษาค้นคว้ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลข่าวสารในการเดินทางท่องเที่ยวจากสื่อ โทรทัศน์ / วิทยุ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมา คือ นิตยสารทางการท่องเที่ยว จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และน้อยที่สุดคือ ป้ายโฆษณา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 จากตารางที่ 4.1.9 ข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบว่า การส่งเสริมทางการตลาดเพื่อเพิ่มปริมาณจำนวนนักท่องเที่ยวของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง ในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศควรเลือกสื่อประเภทโทรทัศน์ / วิทยุ เพราะประชาชนรับทราบข้อมูลจากสื่อประเภทนี้มากที่สุด เนื่องจากโทรทัศน์ / วิทยุจัดเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมและมีความน่าเชื่อถือ โทรทัศน์เป็นสื่อสำหรับครอบครัวที่สมาชิกสามารถจะดูด้วยกันได้ และเป็นสื่อที่ผู้รับสื่อ รับรู้ได้มากจากภาพ เสียงและภาพที่เคลื่อนไหวทำให้ง่ายต่อการจดจำ เพราะสามารถแทรกข้อมูลข่าวสารเข้าไปในจิตใจของผู้ชมในขณะที่นั่งพักผ่อนซึ่งเป็นช่วงที่ไม่อยู่ในอารมณ์ของการโต้แย้ง จึงทำให้ง่ายต่อการโน้มน้าว

ในอดีตแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการพัฒนาหรือดูแลทำให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว เมื่อนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นและพบว่าแหล่งท่องเที่ยวไม่สวยงามอย่างที่ตนได้ตั้งความหวังไว้ก็ทำให้เกิดความรู้สึกไม่อยากเดินทางท่องเที่ยวอีก และเมื่อกลับบ้านก็ไปบอกต่อสู่ญาติพี่น้องหรือเพื่อนที่ใกล้ชิด ทำให้เกิดความเสียหายต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จึงทำให้หน่วยงานของภาครัฐและบริษัทนำเที่ยว ได้จัดทำรายการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการนำเที่ยวเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และสร้างความมั่นใจต่อผู้ที่เดินทางท่องเที่ยว ให้เห็นภาพของแหล่งท่องเที่ยวและรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างชัดเจน เป็นการสร้างความ

เชื่อถือและความมั่นใจในเรื่องของความปลอดภัยในการเดินทางและที่พักแรม รวมไปถึงยังสามารถคำนวณค่าใช้จ่ายในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวได้ และสื่อที่ประชาชนรับรู้รองลงมาคือ สื่อประเภทนิตยสารทางการท่องเที่ยวที่มีมากในปัจจุบัน แต่เป็นสื่อเฉพาะกลุ่มเท่านั้น คือถ้าไม่ใช่ผู้ที่รักการอ่านก็จะไม่ให้ความสนใจมากนักและเป็นสื่อที่สามารถอ่าน ณ เวลาใดก็ได้ แม้เวลาจะผ่านไปแล้วหลายเดือน ส่วนสื่อจากป้ายโฆษณาที่พบว่ามีประชาชนไม่ค่อยทราบข้อมูลข่าวสาร ถึงแม้จะเป็นการใช้อย่างกว้างขวาง แต่ป้ายโฆษณาส่วนใหญ่ไม่ได้มีรายละเอียดและเนื้อหาที่สำคัญ มีเพียงภาพ สัญลักษณ์ ตัวหนังสือบอกชื่อสถานที่เท่านั้นจึงทำให้ขาดความน่าเชื่อถือและความมั่นใจในสื่ออื่น

ตารางที่ 4.1.10 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามบุคคลที่แนะนำในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว

บุคคลที่แนะนำในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อน	174	44.1
ญาติ/พี่น้อง	76	19.2
ผู้ร่วมงาน	72	18.2
สามี/ภรรยา	46	11.6
ลูก	15	3.8
พ่อ/แม่	12	3.0
รวม	395	100.0

บุคคลที่แนะนำในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว จากการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีบุคคลที่แนะนำในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมา คือ ญาติ/พี่น้อง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และน้อยที่สุดคือพ่อ/แม่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่เป็นกลุ่มที่ยังคงมีความใกล้ชิดสนิทสนม กับเพื่อนอยู่มาก ด้วยวัยที่ใกล้เคียงกัน ทำให้เพื่อนเป็นกลุ่มที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขอความช่วยเหลือในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ด้วยความไว้วางใจ และเชื่อว่าแหล่งท่องเที่ยวที่เพื่อนแนะนำนั้นเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าไปท่องเที่ยวและเป็นข้อมูลที่ใหม่ไม่ล้าสมัย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเส้นทาง การเดินทาง ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ เช่น ที่พักหรือร้านอาหาร เป็นต้น

ส่วนที่ 4.2. ข้อมูลประเภทของแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ

ตารางที่ 4.2.1 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศที่ต้องการไปท่องเที่ยวมากที่สุด

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	314	79.5
แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	57	14.4
แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม	24	6.1
รวม	395	100.0

จากตารางที่ 4.2.1 กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการไปท่องเที่ยวมากที่สุดได้เพียงข้อเดียว พบว่า ส่วนใหญ่ตัดสินใจท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างเลือกมากที่สุดคือ เกาะช้าง เกาะเสม็ด และเกาะแถบชายฝั่งทะเลอันดามัน น้ำตกทีลอซู สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ได้แก่ สุสานหอย ล่องแก่ง ล่องแพที่แม่ฮ่องสอน ดอยตุง ดอยสุเทพ น้ำตกวังตะไคร้ เขาใหญ่ ภูกระดึง ตลาดน้ำ สวนสนุก พิพิธภัณฑ์น้ำจืด หัวหิน เกาะเต่า เกาะตะรุเตา ถ้ำมรกต เกาะสมุย ภูเก็ต และเกาะพีพี เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างต้องการไปท่องเที่ยวรองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมมากที่สุดคือ เขาพระวิหาร ปราสาทพนมรุ้งและจังหวัดอยุธยา นอกจากนั้นเป็นพระราชดอยสุเทพ พระธาตุดอยตุง พระธาตุลำปางหลวง พระธาตุแช่แห้ง อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย และแหล่งท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจไปเที่ยวน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 แหล่งท่องเที่ยวที่นิยมมากที่สุดคือ งานบุญบั้งไฟพญานาค และงานปีใหม่เมืองเชียงใหม่ ส่วนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น แห่งสูงหลวงปีใหม่เมืองลำปาง วิถีชีวิตชาวบ้าน งานลอยกระทงของจังหวัดสุโขทัย งานทำบุญเดือนสิบของจังหวัดนครศรีธรรมราช งานแห่เทียนของจังหวัดอุบลราชธานี และท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก เป็นต้น

ส่วนที่ 4.3 ข้อมูลลักษณะและวิธีการเดินทางท่องเที่ยว

ข้อมูลลักษณะและวิธีการเดินทางท่องเที่ยว เป็นข้อมูลเกี่ยวกับช่วงเวลาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ทั้งหมด การจัดการท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง สถานที่พักแรมและบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทาง ดังจะได้เสนอต่อไป

ตารางที่ 4.3.1 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเดือนที่ท่องเที่ยว

เดือนที่ท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มกราคม	41	10.4
กุมภาพันธ์	9	2.3
มีนาคม	29	7.3
เมษายน	145	36.7
พฤษภาคม	17	4.3
มิถุนายน	3	0.8
กรกฎาคม	4	1.0
สิงหาคม	11	2.8
กันยายน	2	0.5
ตุลาคม	36	9.1
พฤศจิกายน	24	6.1
ธันวาคม	74	18.7
รวม	395	100.0

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในช่วงเดือนเมษายน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ เดือนธันวาคม จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และน้อยที่สุดคือ เดือนกันยายน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ดังตารางที่ 4.3.1 ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศช่วงเดือนเมษายนและช่วงปลายปีจนถึงต้นปีคือ ช่วงเดือนตุลาคม – มกราคม เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงของการหยุดพักร้อนวันหยุดตามเทศกาล(เทศกาลสงกรานต์) และยังเป็นการศึกษาปิดภาคเรียนของบุตรหลานที่อยู่ในวัยเรียน ทำให้ครอบครัวหรือผู้ปกครองมีโอกาสที่จะพาบุตรหลานไปท่องเที่ยวพร้อมกันเป็นครอบครัว สำหรับเดือนที่มีการเดินทางท่องเที่ยวน้อยนั้น เพราะเป็นช่วงเปิดภาคเรียนของสถาบันการศึกษาต่างๆ จึงไม่สะดวกในการเดินทาง

ตารางที่ 4.3.2 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้เดินทางท่องเที่ยว

ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วันหยุดติดต่อกันหลายวัน	192	48.6
ทุกโอกาสตามสะดวก	171	43.3
เสาร์ – อาทิตย์	27	6.8
วันธรรมดา	5	1.3
รวม	395	100.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมาคือ เดินทางท่องเที่ยวได้ทุกโอกาสตามสะดวก จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 และน้อยที่สุดคือ ท่องเที่ยวในวันธรรมดา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 จากข้อมูลสามารถวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบร้อยละ 50 ของทั้งหมด สามารถเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศได้ทุกโอกาสตามสะดวก และนิยมเดินทางท่องเที่ยวช่วงวันหยุดที่ติดต่อกันหลายวัน เช่น ช่วงต่อของวันหยุดทางราชการ หรือวันสำคัญต่างๆ ซึ่งเป็นการไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและไปกันเป็นครอบครัวโดยส่วนใหญ่จะขับรถส่วนตัวส่วนบุคคลไปกันประมาณ 4 – 6 คน ยิ่งเป็นช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน ทำให้นักเรียนสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวกับครอบครัวได้โดยไม่ต้องรอช่วงปิดเทอม

ตารางที่ 4.3.3 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว

ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 วัน	139	35.2
3-4 วัน	171	43.3
5-6 วัน	55	13.9
มากกว่า 7 วัน	30	7.6
รวม	395	100.0

จากตารางที่ 4.3.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้เวลาเดินทางท่องเที่ยว 3-4 วัน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ ใช้เวลาเดินทางท่องเที่ยว 1-2 วัน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 และน้อยที่สุดคือ ใช้เวลาเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7 วันขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้เวลาท่องเที่ยวไม่เกิน 4 วันมากที่สุด เกือบร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทำการศึกษา ซึ่งจำนวนวันเฉลี่ยที่ใช้ในการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับระยะทางและเวลาในการเดินทาง

ตารางที่ 4.3.4 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักผ่อนและท่องเที่ยว	285	72.2
เยี่ยมญาติ	56	14.2
ต้องการพบสิ่งใหม่ๆ	31	7.8
ประชุม / สัมมนา / ฟังก์ชั่น	9	2.3
การท่องเที่ยวโดยได้รับรางวัล	4	1.0
หลีกเลี่ยงความจำเจ	4	1.0
ทัศนศึกษา	3	0.8
การกีฬา	2	0.5
ปฏิบัติราชการ	1	0.3
รวม	395	100.0

จากการผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ เพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยว จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมา คือ เดินทางมาเพื่อเยี่ยมญาติ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และน้อยที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเพื่อปฏิบัติราชการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเลือกเดินทางท่องเที่ยวโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพักผ่อนมากที่สุด เป็นการใช้เวลาว่าง เพื่อพักผ่อนสมองและร่างกาย จากการทำงานหนักและความเครียด ซึ่งการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนนั้นสามารถแบ่งได้อีกหลายรูปแบบ เช่นการไปพักผ่อนร่างกาย การไปพักผ่อนอากาศ การเที่ยวชมความสวยงามของธรรมชาติ การไปล่องเรือ รวมไปถึงการไปนันทนาการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนนับถือ สถานที่ไปพักผ่อนมักจะเลือกที่สงบ สะดวกสบาย มีอากาศบริสุทธิ์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ เกาะสมุย เกาะช้าง เกาะเสม็ด และเกาะแถบชายฝั่งทะเลอันดามัน หัวหิน เกาะเต่า เกาะตะรุเตา และ เกาะพีพี น้ำตกทีลอซู สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ได้แก่ สุสานหอย ล่องแก่ง ล่องแพที่แม่ฮ่องสอน ดอยตุง ดอยสุเทพ น้ำตกวังตะไคร้ เขาใหญ่ ภูกระดึง ตลาดน้ำ สวนสนุก พิพิธภัณฑ์น้ำจืด เป็นต้น

ตารางที่ 4.3.5 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครัว/ญาติ (จำนวนเฉลี่ย 6 คน)	226	57.2
เพื่อน จำนวน (จำนวนเฉลี่ย 7 คน)	84	21.3
แฟน / คนรัก	43	10.9
การนำเที่ยวของหน่วยงาน	21	5.3
คนในระแวกพื้นที่เดียวกันรวมกลุ่มกัน เที่ยว	12	3.0
ไปคนเดียว	9	2.3
รวม	395	100.0

บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางท่องเที่ยวกับครอบครัว/ญาติ เมื่อคำนวณจำนวนคนเฉลี่ยของการท่องเที่ยวกับครอบครัว/ญาติ เท่ากับ 6 คน/ครั้ง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวรองลงมาคือ เพื่อน โดยจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 7 คน/ครั้ง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และน้อยที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางท่องเที่ยวคนเดียว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ดังตารางที่ 4.3.5 พบว่า จำนวนกลุ่มในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งไม่ว่าจะเลือกท่องเที่ยวกับครอบครัว/ญาติหรือเพื่อนมีจำนวนคนเฉลี่ย ประมาณ 6-7 คน เกือบร้อยละ 80 ของการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มแต่ละครั้ง

การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนนั้นเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวหรือญาติ เพราะครอบครัวจัดเป็นสังคมกลุ่มแรกที่เรารู้จัก มีความสนิทสนมมากที่สุด และมีอิทธิพลต่างๆ ต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการ ในขณะที่กลุ่มเพื่อนนั้น สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างอิสระมากกว่า เนื่องจากวัยที่ใกล้เคียงกัน มีความเข้าใจหรือการรับรู้ในเรื่องต่างๆ ที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 4.3.6 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจําแนกตามค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	54	13.7
3,001 - 5,000 บาท	124	31.4
5,001 - 7,000 บาท	73	18.5
มากกว่า 7,000 บาท	144	36.5
รวม	395	100.0

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในช่วงมากกว่า 7,000 บาทต่อครั้ง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 3,001 – 5,000 บาทต่อครั้ง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 3,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายกับจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว ซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับค่าอาหาร เครื่องดื่ม ในสัดส่วนที่สูง รองลงมาคือค่าที่พักที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกพักในโรงแรมหรือรีสอร์ท รวมไปถึงค่ายานพาหนะในการเดินทาง (ค่าน้ำมันรถ) ค่าซื้อของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ตารางที่ 4.3.7 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจําแนกตามรูปแบบในการเดินทางท่องเที่ยว

รูปแบบในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จัดการเอง	329	83.3
ซื้อแพคเกจทัวร์	66	16.7
รวม	395	100.0

รูปแบบในการเดินทางท่องเที่ยว จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นแบบจัดการเอง จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ซื้อแพคเกจทัวร์ มีเพียง 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ประชาชนยังคงไม่นิยมการใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยว ซึ่งจะแตกต่างกับชาวต่างประเทศที่นิยมใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยวมากกว่าด้วยเพราะความสะดวกสบายและลดภาระในการติดต่อประสานงาน การจัดการในด้านสถานที่ท่องเที่ยว หรือที่พักแรม ในขณะที่คนไทยนิยมการบริการตัวเองโดยการเลือกที่จะจัดการรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเอง เพราะความต้องการความรู้ลึกเป็นส่วนตัวและสามารถที่จะเลือกรายการ การท่องเที่ยวได้ไม่ว่าจะเป็นระยะทางหรือจุดหมายในการท่องเที่ยว ระยะเวลาใน

การออกเดินทางและเวลาที่ถึงจุดหมายปลายทางที่มีความยืดหยุ่นมากกว่าโปรแกรมนำเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวทั่วไป

ตารางที่ 4.3.8 เหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวแบบจัดการเอง

เหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวแบบจัดการเอง	ลำดับความสำคัญ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. รู้สึกเป็นส่วนตัวและจัดโปรแกรมได้อย่างอิสระ	210 (63.8)	52 (15.8)	25 (7.6)	19 (5.8)	23 (7.0)	329 (100.0)
2. รู้จักเส้นทาง สถานที่พัก และแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	32 (9.7)	97 (29.5)	75 (22.8)	85 (25.8)	40 (12.2)	329 (100.0)
3. ประหยัดค่าใช้จ่าย	49 (14.9)	76 (23.1)	123 (37.4)	64 (19.5)	17 (5.2)	329 (100.0)
4. ใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า	17 (5.2)	92 (28.0)	89 (27.1)	111 (33.7)	20 (6.1)	329 (100.0)
5. โปรแกรมของบริษัทนำเที่ยวไม่น่าสนใจ	21 (6.4)	12 (3.6)	111 (33.7)	50 (15.2)	229 (69.9)	329 (100.0)

เหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวแบบจัดการเอง จากแบบสอบถามได้สัมภาษณ์โดยให้กลุ่มตัวอย่าง 329 คน ที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศแบบจัดการเอง เรียงลำดับความสำคัญของเหตุผลในการเดินทางท่องเที่ยวแบบจัดการเอง จากมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวแบบจัดการเองมากที่สุด เพราะความรู้สึกเป็นส่วนตัวและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวได้เองอย่างอิสระ รู้จักเส้นทาง/ที่พักแรมและแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ประหยัดค่าใช้จ่าย ใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า และโปรแกรมของบริษัทนำเที่ยวไม่น่าสนใจ ตามลำดับ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้เห็นความสำคัญของค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นเหตุผลหลักในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวแบบจัดการเอง แต่ให้ความสำคัญต่อความรู้สึกเป็นส่วนตัวและการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวได้เองอย่างอิสระเป็นเหตุผลที่สำคัญ

ตารางที่ 4.3.9 เหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวแบบซื้อแพคเกจทัวร์

เหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวแบบซื้อแพคเกจทัวร์	ลำดับความสำคัญ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. สะดวกสบายเพราะมีบริการที่ดี	30 (45.5)	14 (21.2)	9 (13.6)	9 (13.6)	4 (6.1)	66 (100.0)
2. โปรแกรมท่องเที่ยวน่าสนใจ	10 (15.2)	14 (21.2)	15 (22.7)	17 (25.8)	10 (15.2)	66 (100.0)
3. เคยใช้บริการแล้วประทับใจ	5 (7.6)	12 (18.2)	27 (40.9)	10 (15.2)	12 (18.2)	66 (100.0)
4. ไม่ต้องยุ่งยากในการเดินทางท่องเที่ยว	9 (13.6)	20 (30.3)	10 (15.2)	16 (24.2)	11 (16.7)	66 (100.0)
5. ราคาถูก	12 (18.2)	6 (9.1)	5 (7.6)	14 (21.2)	29 (43.9)	66 (100.0)

เหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวแบบซื้อแพคเกจทัวร์ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 66 คน ที่เลือกการท่องเที่ยวภายในประเทศแบบซื้อแพคเกจทัวร์เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกการท่องเที่ยวแบบจัดการเองพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียงลำดับเหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวแบบซื้อแพคเกจทัวร์โดยเรียงจากเหตุผลที่ให้ความสำคัญมากที่สุดไปหาเหตุผลที่สำคายน้อยที่สุดได้แก่ ความสะดวกสบายเพราะมีบริการที่ดีและมีบริการทุกอย่างพร้อมหมด เพราะไม่ต้องเสียเวลาในการหาซื้อบริการต่างๆ เมื่อเดินทางถึงจุดหมายปลายทาง เช่นที่พักแรมหรือร้านอาหาร แต่ใช้เวลาทั้งหมดไปกับการท่องเที่ยวและการพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ เหตุผลรองลงมาคือ เคยใช้บริการแล้วประทับใจ โปรแกรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และเหตุผลที่สำคายน้อยที่สุดคือ ราคาถูก

เหตุผลในการเลือกการท่องเที่ยวภายในประเทศของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งแบบจัดการเองกับแบบซื้อแพคเกจทัวร์มีเหตุผลที่คล้ายกัน คือการให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายค่อนข้างน้อย และเหตุผลหลักในการเลือกท่องเที่ยวของทั้ง 2 แบบ คือกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญต่อความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว รู้สึกเป็นส่วนตัวและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวได้เองอย่างอิสระ

ตารางที่ 4.3.10 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนบุคคล	266	67.3
รถโดยสารประจำทาง/รถทัวร์	50	12.7
รถเช่าเหมา(มีคนขับ)	36	9.1
รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์)	32	8.1
เครื่องบิน	9	2.3
รถไฟ	2	0.5
รวม	395	100.0

ในตารางที่ 4.3.10 พบว่า พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้รถยนต์ส่วนบุคคล เป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมา คือ รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวน้อยที่สุดคือ รถไฟ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เลือกท่องเที่ยวแบบซื้อแพคเกจทัวร์จำนวน 66 คน มีเพียง 50 คน เท่านั้นที่ใช้บริการรถนำเที่ยว แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เลือกท่องเที่ยวแบบซื้อแพคเกจทัวร์มากกว่าร้อยละ 50 เป็นกลุ่มทัวร์ขนาดเล็กและใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวคือ รถยนต์ส่วนบุคคลหรือรถเช่าเหมา (มีคนขับ) ไม่มีความจำเป็นต้องใช้รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์ เนื่องจากความสะดวกของการคมนาคมและสาธารณูปโภคที่มีมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นร้านอาหาร ห้องน้ำ หรือสถานีบริการน้ำมัน ที่มีอยู่มากมายตลอดเส้นทางการเดินทาง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้รถยนต์ส่วนบุคคลมาก เพราะมีความเป็นส่วนตัว มีอิสระ มีความยืดหยุ่นในการจัดสรรเวลาการท่องเที่ยว รวมไปถึงเป็นการให้ทางเลือกใหม่ในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ๆ นอกจากนี้รถยนต์ส่วนบุคคลยังสามารถควบคุมเวลาที่จะออกเดินทางและเวลาที่จะไปถึงยังจุดหมายปลายทาง หรือเลือกที่จะหยุดแวะพักในระหว่างทาง หรือเปลี่ยนเส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวได้เอง ที่สำคัญคือเป็นการกระชับความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวได้ดี และพบว่าประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปางไม่นิยมเดินทางท่องเที่ยวโดยรถไฟ

ตารางที่ 4.3.11 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกตามสถานที่พักแรม

สถานที่พักแรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงแรม	153	38.7
รีสอร์ท	86	21.8
บ้านเพื่อน/ญาติ	81	20.5
เต็นท์ / ตั้งแคมป์	26	6.6
เกสต์เฮาส์	18	4.6
บังกะโล	18	4.6
บ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน	7	1.8
วัด / โรงเรียน	6	1.5
รวม	395	100.0

ในการเลือกสถานที่พักแรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมพักที่โรงแรม จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 ส่วนสถานที่พักแรม รองลงมา คือ รีสอร์ท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 และสถานที่พักแรมที่กลุ่มตัวอย่างพักน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ดังตารางที่ 4.3.11 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ในอดีตวัฒนธรรมของคนไทยที่จะต้องออกเดินทางนั้น จะนิยมพักกันตามบ้านญาติ หรือวัดเป็นส่วนใหญ่ และในสมัยนั้น โรงแรมก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนักจะมีอยู่ก็ตามหัวเมืองเท่านั้น แต่จากการได้รับอิทธิพลของทางตะวันตกก็ทำให้คนไทยส่วนใหญ่มีค่านิยมในการเลือกพักโรงแรมหรือรีสอร์ทเพิ่มมากขึ้น เพราะมีบริการที่ครบครัน มีความสะดวกสบาย ยิ่งกระแสค่านิยมของคนรุ่นใหม่ที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวและมีที่พักที่สบาย จึงทำให้นิยมพักแรมตามโรงแรมหรือรีสอร์ทเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบัน โรงแรมหรือรีสอร์ทมีเป็นจำนวนมาก และมีบริการด้านพื้นฐานที่เหมือนกัน เช่น ห้องพักที่สะอาด มีบริการห้องอาหารเป็นต้น จะมีเพียงราคาที่แตกต่างกันไปจึงทำให้ประชาชนสามารถที่จะเลือกพักแรมที่ใดก็ได้ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่จะใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปางที่เดินทางไปท่องเที่ยวเป็นกลุ่มคนที่มีรายได้ เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล พักในโรงแรมและรีสอร์ทในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสะท้อนว่าการท่องเที่ยวเป็นค่านิยมของกลุ่มบุคคลชนชั้นกลางที่มีการศึกษา

ตารางที่ 4.3.12 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำแนกบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สามี/ภรรยา	108	27.3
ตัดสินใจเอง	105	26.6
เพื่อน	82	20.8
พ่อ/แม่	42	10.6
ลูก	40	10.1
หน่วยงาน	18	4.6
รวม	395	100.0

ในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว พบว่า ผู้ที่มีส่วนช่วยในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวคือ สามี/ภรรยา จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 แต่จากข้อมูลตารางที่ 4.1.4 ที่เกี่ยวกับสถานภาพพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามากกว่าครึ่งมีสถานภาพสมรส จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นั่นแสดงว่า จำนวนครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส คู่สมรสมีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และยังมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่น้อยที่ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเอง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ในขณะที่เพื่อนเป็นกลุ่มบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก และบุคคลที่มีส่วนตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือ หน่วยงาน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและเป็นผู้ที่ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเองนั้น เพราะการศึกษาที่สูงขึ้น มีอาชีพที่ดีขึ้นทำให้สามารถที่จะเดินทางท่องเที่ยวได้บ่อย โดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยว หรือสถานที่ที่จะท่องเที่ยวนั้น เพื่อนและสื่อทางโทรทัศน์จะมีอิทธิพลต่อการให้คำแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด

ส่วนที่ 4.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.4.1 ค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยว

ปัจจัยในการเลือกเดินทางท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย
1. ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว	4.51
2. งบประมาณและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทาง	3.11
3. โครงสร้างพื้นฐานต่างๆของแหล่งท่องเที่ยว	
3.1. ระบบสื่อสาร ไฟฟ้า ประปา	3.89
3.2. สภาพถนนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.97
3.3. สาธารณูปโภคอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำสะอาด	4.18
4. สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	
4.1. ที่พักแรม	4.09
4.2. ร้านอาหาร	3.89
4.3. มีบริการนำเที่ยว	3.48
4.4. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	3.77
5. ช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว	4.19
6. ระยะทางและระยะเวลาในการท่องเที่ยว	
6.1. ระยะทางจากบ้าน-แหล่งท่องเที่ยว-ที่พัก	3.94
6.2. ระยะเวลาที่พำนักในแหล่งท่องเที่ยว	3.82
7. ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	4.02
8. สิ่งดึงดูดใจจากแหล่งท่องเที่ยว	
8.1. ศิลปวัฒนธรรม	3.87
8.2. โบราณสถาน	3.75
8.3. ทะเล หาดทราย	4.30
8.4. ภูเขา น้ำตก	4.19
8.5. สวนสนุก	3.14
8.6. งานแสดงสินค้า	3.18
8.7. การแข่งขันกีฬา	2.84
8.8. อาหาร	3.86
8.9. ธรรมชาติไมตรีของคนไทย	4.06

จากแบบสอบถามได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาว่า ปัจจัยใดที่มีอิทธิพลมากที่สุด(5) มาก(4) ปานกลาง(3) น้อย(2) จนถึงน้อยที่สุด(1) ต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ผลการศึกษาได้จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจ

จากแหล่งท่องเที่ยวทางด้านทะเล หาดทราย ภูเขาและน้ำตก สาธารณูปโภคอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ สะอาด ช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และอรรถาธิบายไมตรีของคนไทย สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คำนึงถึงความปลอดภัย เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกเดินทางไปกับครอบครัว เมื่อเวลาเดินทางไปยังแหล่งที่แปลกไปจากถิ่นที่อยู่ของตนย่อมมีความกังวล ถ้าเกิดปัญหาอาจจะลำบากในการติดต่อประสานงานขอความช่วยเหลือ รวมไปถึงข่าวที่น่าเสนอเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง มักจะมีผู้ร้ายที่ฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สินจากนักท่องเที่ยวเป็นประจำ ส่วนช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว นั้นเป็นตัวกำหนดแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเดินทางไปได้ คือ ถ้ามีระยะเวลาที่ยาวนานก็สามารถที่จะเดินทางท่องเที่ยวได้ในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้นและไปได้ไกลขึ้น แต่ถ้ามีช่วงวันหยุดระยะเวลาสั้นๆ ก็เลือกเดินทางท่องเที่ยวในระยะทางสั้นๆ

ปัจจัยรองลงมา คือ สภาพถนนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบการสื่อสาร/ไฟฟ้า/ประปา แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและโบราณสถาน ระยะทางและระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว ร้านอาหาร เป็นต้น

ส่วนที่ 4.5 แนวโน้มในการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศครั้งต่อไป

ตารางที่ 4.5.1 การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ในครั้งต่อไปของกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ในครั้งต่อไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช่	380	96.2
ไม่ใช่	15	3.8
รวม	395	100.0

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในครั้งต่อไป จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 96.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในครั้งต่อไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ดังตารางที่ 4.5.1 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่เดินทางท่องเที่ยวอีกในอนาคตเป็นเพราะความต้องการไปพักผ่อน ผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานที่เคร่งเครียดอยู่ตลอดเวลา การพักผ่อนเป็นการทำให้ร่างกายได้รู้สึกผ่อนคลายและเมื่อกลับไปทำงานก็มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น รวมไปถึงการมีเวลาว่างพอที่จะเดินทางท่องเที่ยวได้ถึงแม้จะมีวันหยุดที่ไม่ยาวนานนัก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในการท่องเที่ยวของกลุ่มคนชนชั้นกลางที่ได้กล่าวมาแล้ว ส่วนสาเหตุของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวมาจากการไม่มีเวลาว่าง การไม่มีค่าใช้จ่าย และความไม่แน่ใจใน

อนาคตว่าจะสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้หรือไม่ ด้วยสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม หรือต้นทุนบริการทางการท่องเที่ยวที่มีราคาสูงขึ้น

ตารางที่ 4.5.2 สถานที่ท่องเที่ยวครั้งต่อไปของกลุ่มตัวอย่าง

สถานที่ท่องเที่ยวในครั้งต่อไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทะเล / หมู่เกาะ	136	40.6
ภูเขา / หน้าผา / คอย / ส่วนป่า / วนอุทยาน	58	17.3
น้ำตก / เขื่อน / แก่ง / น้ำพุ	44	13.1
ศิลปวัฒนธรรมและ โบราณสถาน	31	9.3
จังหวัดในภาคเหนือ	25	7.5
จังหวัดในภาคใต้	23	6.9
วิถีชีวิต / ประเพณี / เทศกาล	5	1.5
จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	1.2
ที่ไหนก็ได้แต่ไม่ไกลบ้าน	4	1.2
ห้างสรรพสินค้าและแหล่งช้อปปิ้ง	4	1.2
สวนสัตว์	1	0.3
รวม	335	100.0

สถานที่ท่องเที่ยวในครั้งต่อไป พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศครั้งต่อไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ การเลือกที่จะไปเที่ยว ที่ทะเล / หมู่เกาะ คิดเป็นจำนวน 136 คน ประมาณร้อยละ 40.6 รองลงมาคือ สถานที่ประเภท ภูเขา / หน้าผา / คอย / สวนป่า / วนอุทยาน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเป็นไปได้น้อยที่สุดคือ สวนสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 0.3 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของถิ่นที่อยู่ของประชาชน ถือว่าเป็นการกำหนดความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นคนทางภาคเหนือที่สภาพแวดล้อมเป็นภูเขา ป่าไม้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างไปจากสภาพแวดล้อมหรือภูมิทัศน์ที่ตนคุ้นเคยที่เต็มไปด้วยภูเขา ต้นไม้ น้ำตก รวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นถ้าให้เลือกเดินทางท่องเที่ยว จะเลือกไปยังหมู่เกาะ/ทะเลเป็นจำนวนมากนั้น เพื่อการพักผ่อนและ เปลี่ยนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ชั่วคราว

ตารางที่ 4.5.3 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลที่เลือกท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

เหตุผลที่เลือกท่องเที่ยวในครั้งต่อไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ความงาม / ประทับใจ / ดึงดูดใจ	95	28.7
ความเป็นธรรมชาติ / ความสดชื่น	71	21.5
ยังไม่เคยไป	57	17.2
พักผ่อน / ปลดปล่อยอารมณ์ / สบายใจ	35	10.6
ได้ความรู้ / ได้รู้ประวัติศาสตร์/ศิลปวัฒนธรรม	22	6.6
กลับบ้าน / เยี่ยมญาติ	12	3.6
ไม่ได้ไปมานานแล้ว	9	2.7
ประหยัดน้ำมัน / สะดวกเวลาและระยะทาง	9	2.7
ร่วมกับการทำธุระ เช่น สอบบรรจุ/แข่งกีฬา/ทำงาน	8	2.4
สินค้าราคาถูก (ช้อปปี้ง)	6	1.8
กำลังได้รับความนิยม	4	1.2
เดินทางสะดวก ปลอดภัย	3	0.9
รวม	331	100.0

เหตุผลที่เลือกท่องเที่ยวในครั้งต่อไป จากการศึกษาพบว่าความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ความประทับใจและดึงดูดใจเป็นเหตุผลอันดับแรก รองลงมา คือ ความเป็นธรรมชาติ/ ความสดชื่น ยังไม่เคยไปแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และ เป็นการพักผ่อน ปลดปล่อยอารมณ์

ข้อมูลการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศครั้งต่อไปกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกของกลุ่มตัวอย่าง ในแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด ที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างระบุสถานที่และเหตุผลได้หลากหลายมากขึ้น จึงอาจเป็นช่องทางให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านไม่ระบุถึงข้อมูลดังกล่าว ทำให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบไม่เท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ศึกษา

ส่วนที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการเดินทางท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และการรับรู้ข้อมูลทางการท่องเที่ยว กกับการเดินทางท่องเที่ยว

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเดินทาง

ตารางที่ 4.6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

อายุ	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว			รวม
	แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์	แหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม	
25 - 35 ปี	183 (87.1)	18 (8.6)	9 (4.3)	210 (100.0)
36 - 45 ปี	73 (46)	23 (23.5)	2 (2.0)	98 (100.0)
46 - 55 ปี	46 (63.9)	13 (18.1)	13 (18.1)	72 (100.0)
56 - 60 ปี	12 (80.0)	3 (20.0)	0 (0.0)	24 (6.1)
รวม	314 (79.5)	57 (14.4)	24 (6.1)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของอายุกับประเภทของแหล่งท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกช่วงอายุเลือกที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด โดยเฉพาะที่มีช่วงอายุ 25 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.6 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 4.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 36-45 ปี ส่วนใหญ่เลือกที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 74.5 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.5 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 46-55 ปี ส่วนใหญ่เลือกแหล่งที่จะเดินทางไปยังท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 18.1

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 56-60 ปี ส่วนใหญ่เลือกแหล่งที่จะเดินทางไปยังท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4.6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

อายุ	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง						รวม
	รถยนต์ส่วนบุคคล	รถโดยสารประจำทาง/รถทัวร์	รถเช่าเหมา (มีคนขับ)	รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์)	รถไฟ	เครื่องบิน	
25 - 35 ปี	151 (71.9)	22 (10.5)	7 (3.3)	22 (10.5)	2 (1.0)	6 (2.9)	210 (100.0)
36 - 45 ปี	63 (64.3)	7 (7.1)	14 (14.3)	13 (13.3)	0 (0.0)	1 (1.0)	98 (100.0)
46 - 55 ปี	47 (65.0)	4 (5.6)	11 (15.0)	10 (14.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	72 (100.0)
56 - 60 ปี	5 (33.3)	3 (20.0)	0 (0.0)	5 (33.3)	0 (0.0)	2 (13.3)	9 (2.3)
รวม	266 (67.3)	36 (9.1)	32 (8.1)	50 (12.7)	2 (0.5)	9 (2.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์อายุกับพาหนะที่ใช้ในการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีช่วงอายุ 25-35 ปี ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 71.9 รองลงมา คือ รถโดยสาร/รถทัวร์ และรถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 10.5 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 1.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 36-45 ปี ส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมา คือ รถเช่าเหมา(มีคนขับ) คิดเป็นร้อยละ 14.3 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 46-55 ปี ส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 14.0 และน้อยที่สุดคือ รถไฟและเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 56-60 ปี ส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลและรถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์)เป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ รถโดยสาร/รถทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ รถเช่าเหมา(มีคนขับ) และรถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับที่พักแรม

อายุ	ที่พักแรม								รวม
	โรงแรม	รีสอร์ท	เกสต์เฮาส์	บังกะโล	เต็นท์/ ตั้งแคมป์	วัด/ โรงเรียน	บ้านเพื่อน /ญาติ	บ้านพักข้าราชการ	
25 - 35 ปี	83 (39.5)	42 (20.0)	12 (12.7)	12 (12.7)	19 (9.0)	0 (0.0)	41 (19.5)	1 (0.5)	210 (100.0)
36 - 45 ปี	29 (29.6)	28 (28.6)	6 (6.1)	3 (3.1)	5 (5.1)	6 (6.1)	18 (18.4)	3 (3.1)	98 (100.0)
46 - 55 ปี	35 (48.6)	10 (13.9)	0 (0.0)	3 (4.2)	2 (2.8)	0 (0.0)	19 (26.4)	3 (4.2)	72 (100.0)
56 - 60 ปี	6 (40.0)	6 (40.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (20.0)	0 (0.0)	15 (100.0)
รวม	153 (38.7)	86 (21.8)	18 (4.6)	18 (4.6)	26 (6.6)	6 (1.5)	81 (20.5)	7 (1.8)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์อายุกับที่พักแรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 25-35 ปี ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 36-45 ปี ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 28.6 และน้อยที่สุดคือ บังกะโลและบ้านพักข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 3.1

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 46-55 ปี ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 26.4 และน้อยที่สุดคือ เกสต์เฮาส์ และ วัด / โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 56-60 ปี ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม และรีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 40.0 เท่ากัน รองลงมา คือ บ้านเพื่อน / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือเกสต์เฮาส์ บังกะโล เต็นท์/ตั้งแคมป์ วัด/โรงเรียน และบ้านพักข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 4.6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย

อายุ	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 - 5,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	มากกว่า 7,000 บาท	
25 - 35 ปี	30 (14.3)	73 (34.8)	48 (22.9)	59 (28.1)	210 (100.0)
36 - 45 ปี	18 (18.4)	27 (27.6)	15 (15.3)	38 (38.8)	98 (100.0)
46 - 55 ปี	5 (6.9)	23 (31.9)	9 (12.5)	35 (48.6)	72 (100.0)
56 - 60 ปี	1 (6.7)	1 (6.7)	1 (6.7)	12 (80.0)	15 (100.0)
รวม	54 (13.7)	124 (31.4)	73 (18.5)	144 (36.5)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 25 - 35 ปี ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว ช่วง 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.1 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 36 - 45 ปี ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.6 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 46 - 55 ปี ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมา คือ 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.9 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.9

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 56 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา คือ น้อยกว่า 3,000 บาท 3,001 - 5,000 บาท และ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตารางที่ 4.6.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง

อายุ	ช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง				รวม
	วันหยุดติดต่อกัน หลาย วัน	เสาร์ - อาทิตย์	วันธรรมดา	ทุกโอกาสตามสะดวก	
25 - 35 ปี	112 (53.3)	12 (5.7)	5 (2.4)	81 (38.6)	210 (100.0)
36 - 45 ปี	38 (38.8)	6 (6.1)	0 (0.0)	54 (55.1)	98 (100.0)
46 - 55 ปี	37 (51.4)	7 (9.7)	0 (0.0)	28 (38.9)	72 (100.0)
56 - 60 ปี	5 (33.3)	2 (13.3)	0 (0.0)	8 (53.3)	15 (100.0)
รวม	192 (48.6)	27 (6.8)	5 (1.3)	171 (43.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับช่วงเวลาที่ใช้เดินทาง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 25 - 35 ปี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 38.6 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 2.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 36 - 45 ปี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมา คือ วันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 46 - 55 ปี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 38.9 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 56 - 60 ปี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา คือวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย

อายุ	ระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	1-2 วัน	3-4 วัน	4-5 วัน	มากกว่า 5 วัน	
25 - 35 ปี	84 (40.0)	92 (43.8)	19 (9.0)	15 (7.1)	210 (100.0)
36 - 45 ปี	34 (34.7)	41 (41.8)	17 (17.3)	6 (6.1)	98 (100.0)
46 - 55 ปี	16 (22.2)	33 (45.8)	14 (19.4)	9 (12.5)	72 (100.0)
56 - 60 ปี	5 (33.3)	5 (33.3)	5 (33.3)	0 (0.0)	15 (100.0)
รวม	139 (35.2)	171 (43.3)	55 (13.9)	30 (7.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 25 - 35 ปี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 7.1

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 36 - 45 ปี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 34.7 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 6.1

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 46 - 55 ปี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 12.5

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 56 - 60 ปี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน 3 - 4 วัน และ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ในสัดส่วนเท่ากัน รองลงมา คือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ

อายุ	บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ						รวม
	พ่อ / แม่	สามี/ภรรยา	ลูก	หน่วยงาน	เพื่อน	ตัดสินใจเอง	
25 - 35 ปี	37 (17.6)	41 (19.5)	5 (2.4)	8 (3.8)	60 (28.6)	59 (28.1)	210 (100.0)
36 - 45 ปี	4 (4.1)	43 (43.9)	12 (12.2)	5 (5.1)	12 (12.2)	22 (22.4)	98 (100.0)
46 - 55 ปี	0 (0.0)	18 (25.0)	17 (23.6)	5 (6.9)	10 (13.9)	22 (30.6)	72 (100.0)
56 - 60 ปี	1 (6.7)	6 (40.0)	6 (40.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (13.3)	15 (100.0)
รวม	42 (10.6)	108 (27.3)	40 (10.1)	18 (4.6)	82 (20.8)	105 (26.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 25 - 35 ปี ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 28.1 และน้อยที่สุดคือ ลูก คิดเป็นร้อยละ 2.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 36 - 45 ปี ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 22.4 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ คิดเป็นร้อยละ 4.1

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 46 - 55 ปี ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 30.6 รองลงมา คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 25.0 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 56 - 60 ปี ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยา และลูก คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมา คือ ตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 13.3 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงานและเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.0

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6.8 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

เพศ	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว			รวม
	แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์	แหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม	
ชาย	98 (72.6)	32 (23.7)	5 (3.7)	135 (100.0)
หญิง	216 (83.1)	25 (9.6)	57 (14.4)	260 (100.0)
รวม	314 (79.5)	57 (14.4)	24 (6.1)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับประเภทของแหล่งท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชาย ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 83.1 และ 72.6 ตามลำดับ) ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เลือกมากที่สุดคือ ทะเล/ หมู่เกาะ ตามชายฝั่งทะเลอันดามัน และแหล่งท่องเที่ยวที่ รองลงมา คือภูเขา/น้ำตก ในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายเลือกท่องเที่ยวมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 23.7 และ 9.6 ตามลำดับ) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่เลือกไปท่องเที่ยว คือ เขาพระวิหาร ปราสาทพนมรุ้งและจังหวัดอยุธยา เป็นต้น

ตารางที่ 4.6.9 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

เพศ	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง						รวม
	รถยนต์ส่วนบุคคล	รถโดยสาร ประจำทาง/ รถทัวร์	รถเช่าเหมา (มีคนขับ)	รถบริการ นำเที่ยว (ซื้อทัวร์)	รถไฟ	เครื่องบิน	
ชาย	97 (71.9)	12 (8.9)	5 (3.7)	18 (13.3)	0 (0.0)	3 (2.2)	135 (100.0)
หญิง	169 (65.0)	24 (9.2)	27 (10.4)	32 (12.3)	2 (0.8)	6 (2.3)	260 (100.0)
รวม	266 (67.3)	36 (9.1)	32 (8.1)	50 (12.7)	2 (0.5)	9 (2.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพาหนะที่ใช้ในการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 71.9 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 13.3 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 12.3 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.6.10 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับที่พักแรม

เพศ	ที่พักแรม								รวม
	โรงแรม	รีสอร์ท	เกสต์เฮาส์	บังกะโล	เตนท์/ ตั้งแคมป์	วัด/ โรงเรียน	บ้านเพื่อน /ญาติ	บ้านพักข้าราชการ	
ชาย	68 (50.4)	37 (27.4)	3 (2.2)	2 (1.5)	8 (5.9)	2 (1.5)	14 (10.4)	1 (0.7)	135 (100.0)
หญิง	85 (32.7)	49 (18.8)	15 (5.8)	16 (6.2)	18 (6.9)	4 (1.5)	67 (25.8)	6 (2.3)	260 (100.0)
รวม	153 (38.7)	86 (21.8)	18 (4.6)	18 (4.6)	26 (6.6)	6 (1.5)	81 (20.5)	7 (1.8)	395 (100.0)

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับที่พักแรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่นิยมพักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 27.4 และน้อยที่สุดคือ บ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมา คือบ้านเพื่อน / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 25.8 และน้อยที่สุดคือ วัด / โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.5 เนื่องจากเพศหญิง คำนึงถึงความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ดังนั้นในการพักแรมจึงนิยมพักในสถานที่ที่เชื่อถือว่ามีความปลอดภัยสูงสุด

ตารางที่ 4.6.11 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย

เพศ	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 - 5,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	มากกว่า 7,000 บาท	
ชาย	16 (11.9)	37 (27.4)	22 (16.3)	60 (44.0)	135 (100.0)
หญิง	38 (14.6)	87 (33.5)	51 (19.6)	84 (32.3)	260 (100.0)
รวม	54 (13.7)	124 (31.4)	73 (18.5)	144 (36.5)	395 (100.0)

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.4

รองลงมาคือ 3,001- 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.4 และน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.9

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาคือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.3 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.6

ดังนั้นจะพบว่า เพศหญิงใช้จ่ายเงินในการเดินทางท่องเที่ยวน้อยกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.6.12 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง

เพศ	ช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง				รวม
	วันหยุดติดต่อกัน หลาย วัน	เสาร์ – อาทิตย์	วันธรรมดา	ทุกโอกาสตาม สะดวก	
ชาย	64 (47.4)	7 (5.2)	1 (0.7)	63 (46.7)	135 (100.0)
หญิง	128 (49.2)	20 (7.7)	4 (1.6)	108 (41.5)	260 (100.0)
รวม	192 (48.6)	27 (6.8)	5 (1.3)	171 (43.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาคือ ทุกโอกาสตามสะดวก คิดเป็นร้อยละ 46.7 และน้อยที่สุด คือช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.7

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาคือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 41.5 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 1.5

พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศกับช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6.13 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย

เพศ	ระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	1-2 วัน	3-4 วัน	4-5 วัน	มากกว่า 5 วัน	
ชาย	47 (34.8)	58 (43.0)	24 (17.8)	6 (4.4)	135 (100.0)
หญิง	92 (35.4)	113 (43.5)	31 (11.9)	24 (9.2)	260 (100.0)
รวม	139 (35.2)	171 (43.3)	55 (13.9)	30 (7.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 – 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาคือ 1 – 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 34.8 และน้อยที่สุด คือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 4.4

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ 1 – 2 คิดเป็นร้อยละ 35.4 และน้อยที่สุด คือมากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 9.2

ดังนั้น ทั้งเพศหญิงและเพศชาย เดินทางท่องเที่ยวเป็นระยะเวลา 3 – 4 วัน เหมือนกัน

ตารางที่ 4.6.14 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ

เพศ	บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ						รวม
	พ่อ / แม่	สามี / ภรรยา	ลูก	หน่วยงาน	เพื่อน	ตัดสินใจเอง	
ชาย	15 (11.1)	34 (25.2)	16 (11.9)	4 (.03)	27 (20.0)	39 (28.9)	135 (100.0)
หญิง	27 (10.4)	74 (28.5)	24 (9.2)	14 (5.4)	55 (21.2)	66 (26.0)	260 (100.0)
รวม	42 (10.6)	108 (27.3)	40 (10.2)	18 (4.5)	82 (20.8)	105 (26.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมาคือการตัดสินใจเอง ร้อยละ 26.0 และลูกมีส่วนในการตัดสินใจที่น้อยที่สุด ร้อยละ 9.2 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายเป็นผู้ที่ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมาคือ ภรรยา ส่วนหน่วยงานนั้นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.0

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6.15 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว			รวม
	แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์	แหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม	
ประถมศึกษา	35 (74.5)	9 (19.1)	3 (6.4)	47 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	23 (82.0)	5 (18.0)	0 (0.0)	28 (100.0)
มัธยมศึกษาตอน ปลายหรือปวช.	39 (66.1)	13 (18.6)	9 (15.3)	68 (100.0)
อนุปริญญาหรือปวส.	52 (76.5)	13 (19.1)	3 (4.4)	68 (100.0)
ปริญญาตรี	137 (85.6)	14 (8.8)	9 (5.6)	160 (100.0)
ปริญญาโท	25 (83.3)	5 (16.7)	0 (0.0)	30 (100.0)
ปริญญาเอก	3 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (100.0)
รวม	314 (79.5)	57 (14.4)	24 (6.1)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับประเภทของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 74.5 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.1 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 6.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 18.0 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 66.1 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 18.6 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 15.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.1 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 4.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.8 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 5.6

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.16 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง						รวม
	รถยนต์ส่วนบุคคล	รถโดยสารประจำทาง/รถทัวร์	รถเช่าเหมา (มีคนขับ)	รถบริการนำเที่ยว (ซื้อทัวร์)	รถไฟ	เครื่องบิน	
ประถมศึกษา	27 (57.4)	5 (10.6)	8 (17.0)	7 (14.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	47 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	19 (67.9)	3 (10.7)	2 (7.1)	4 (14.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	28 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.	38 (64.4)	7 (11.9)	5 (8.5)	9 (15.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	59 (100.0)
อนุปริญญาหรือปวส.	42 (61.8)	8 (11.8)	7 (11.9)	5 (8.5)	9 (15.3)	0 (0.0)	68 (100.0)
ปริญญาตรี	120 (75.0)	11 (6.9)	9 (5.6)	15 (9.4)	2 (1.3)	3 (1.9)	160 (100.0)
ปริญญาโท	20 (66.7)	2 (6.7)	0 (0.0)	4 (13.3)	0 (0.0)	4 (13.3)	30 (100.0)
ปริญญาเอก	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (33.3)	1 (33.3)	0 (0.0)	1 (33.3)	3 (100.0)
รวม	266 (67.0)	36 (9.1)	32 (8.1)	50 (13.0)	2 (0.5)	9 (2.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพาหนะที่ใช้ในการท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมา คือ รถเช่าเหมา (มีคนขับ) คิดเป็นร้อยละ 17.0 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมา คือ รถโดยสาร/รถทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 10.7 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว (จองทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 15.3 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส. ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(จองทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 14.7 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ รถโดยสาร/รถทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 6.9 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 1.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(จองทัวร์) และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถเช่าเหมา(มีคนขับ) รถบริการนำเที่ยว(จองทัวร์) และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ รถยนต์ส่วนบุคคล รถโดยสาร/รถทัวร์ และรถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.17 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับที่พักแรม

ระดับการศึกษา	ที่พักแรม								รวม
	โรงแรม	รีสอร์ท	เกสต์เฮาส์	บังกะโล	เต็นท์/ ตั้งแคมป์	วัด/ โรงเรียน	บ้านเพื่อน /ญาติ	บ้านพัก ข้าราชการ	
ประถมศึกษา	9 (19.1)	4 (8.5)	0 (0.0)	6 (12.8)	2 (4.3)	5 (10.6)	20 (42.6)	1 (2.1)	47 (100.0)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	13 (46.0)	6 (21.0)	1 (3.6)	0 (0.0)	4 (14.0)	0 (0.0)	4 (14.0)	0 (0.0)	28 (100.0)
มัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือ ปวช.	23 (39.0)	6 (10.2)	4 (6.8)	2 (3.4)	4 (6.8)	1 (1.7)	17 (28.8)	2 (3.4)	59 (100.0)
อนุปริญญา หรือ ปวส.	29 (43.0)	16 (24.0)	2 (2.9)	4 (5.9)	3 (4.4)	0 (0.0)	11 (16.0)	3 (4.4)	68 (100.0)
ปริญญาตรี	62 (38.8)	44 (27.5)	9 (5.6)	4 (2.5)	12 (7.5)	0 (0.0)	29 (18.1)	0 (0.0)	160 (100.0)
ปริญญาโท	15 (50.0)	9 (30.0)	2 (6.7)	2 (6.7)	1 (3.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
ปริญญาเอก	2 (66.7)	1 (33.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (100.0)
รวม	153 (38.7)	86 (21.8)	18 (4.6)	18 (4.6)	26 (6.6)	6 (1.5)	81 (20.5)	7 (1.8)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับที่พักแรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่พักที่บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมา คือ โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 19.1 และน้อยที่สุดคือ เกสต์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 21.0 และน้อยที่สุดคือ บังกะโล วัด/โรงเรียน และบ้านพักข้าราชการและเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 28.8 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.7

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส. ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 24.0 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 27.5 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียนและบ้านพักรับรองข้าราชการและเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 30.0 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน และบ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ เกสต์เฮาส์ บังกะโล เต็นท์/ตั้งแคมป์ วัด/โรงเรียน บ้านเพื่อน/ญาติ และบ้านพักรับรองข้าราชการและเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษากับรายได้พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงจะนิยมพักในโรงแรม ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงจะมีรายได้ที่มากกว่า มีการทำงานที่มั่นคงกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย

ตารางที่ 4.6.18 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย

ระดับการศึกษา	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 - 5,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	มากกว่า 7,000 บาท	
ประถมศึกษา	19 (40.4)	14 (29.8)	4 (8.5)	10 (21.3)	47 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2 (7.1)	12 (43.0)	6 (21.0)	8 (29.0)	28 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.	13 (22.0)	14 (23.7)	12 (20.3)	20 (33.9)	59 (100.0)
อนุปริญญาหรือ ปวส.	7 (10.3)	26 (38.2)	11 (16.2)	24 (35.3)	68 (100.0)
ปริญญาตรี	13 (8.1)	54 (34.0)	29 (18.0)	64 (40.0)	160 (100.0)
ปริญญาโท	0 (0.0)	2 (6.7)	11 (37.0)	17 (57.0)	30 (100.0)
ปริญญาเอก	0 (0.0)	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3 (100.0)
รวม	54 (13.7)	124 (31.4)	73 (18.5)	144 (36.5)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว

น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมา คือ 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.8 และน้อยที่สุดคือ 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.5

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวประมาณ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.0 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.1

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมา คือ บาท 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.7 และน้อยที่สุดคือ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส. ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวประมาณ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.3 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.0 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.1

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมา คือ 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.0 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท และ 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.19 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง

ระดับการศึกษา	ช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง				รวม
	วันหยุดติดต่อกัน หลาย วัน	เสาร์ – อาทิตย์	วันธรรมดา	ทุกโอกาสตาม สะดวก	
ประถมศึกษา	9 (19.1)	8 (17.0)	0 (0.0)	30 (63.8)	47 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	16 (57.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	12 (42.9)	28 (100.0)
มัธยมศึกษาตอน ปลายหรือ ปวช.	29 (49.2)	2 (3.4)	1 (1.7)	27 (45.8)	59 (100.0)
อนุปริญญาหรือ ปวส.	32 (47.0)	6 (8.8)	1 (1.5)	29 (43.0)	68 (100.0)
ปริญญาตรี	87 (54.4)	10 (6.3)	2 (1.3)	61 (38.1)	160 (100.0)
ปริญญาโท	18 (60.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	10 (33.3)	30 (100.0)
ปริญญาเอก	1 (33.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (66.7)	3 (100.0)
รวม	192 (48.6)	27 (6.8)	5 (1.3)	171 (43.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมา คือ วันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 42.9 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันเสาร์-อาทิตย์และวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 45.8 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 1.7

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส. ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 43.0 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 1.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 38.1 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 1.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ และวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 3.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ วันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ และวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.20 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย

ระดับการศึกษา	ระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	1 - 2 วัน	3 - 4 วัน	4 - 5 วัน	มากกว่า 5 วัน	
ประถมศึกษา	24 (51.1)	13 (27.7)	4 (8.5)	6 (12.8)	47 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	11 (39.3)	11 (39.3)	3 (10.7)	3 (10.7)	28 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.	25 (42.4)	18 (30.5)	11 (18.6)	5 (8.5)	59 (100.0)
อนุปริญญาหรือ ปวส.	30 (44.1)	33 (48.5)	5 (7.4)	0 (0.0)	68 (100.0)
ปริญญาตรี	47 (29.4)	78 (48.8)	25 (15.6)	10 (6.3)	160 (100.0)
ปริญญาโท	2 (6.7)	18 (60.0)	7 (23.3)	3 (10.0)	30 (100.0)
ปริญญาเอก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (100.0)	3 (100.0)
รวม	139 (35.0)	171 (43.0)	55 (14.0)	30 (7.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมา คือ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 27.7 และน้อยที่สุดคือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 8.5

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน และ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา คือ 4 - 5 วัน และ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 10.7

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมา คือ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส. ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 44.1 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 6.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และน้อยที่สุดคือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 6.7

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน 3 - 4 วัน และ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.21 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ

ระดับการศึกษา	บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ						รวม
	พ่อ / แม่	สามี/ภรรยา	ลูก	หน่วยงาน	เพื่อน	ตัดสินใจ เอง	
ประถมศึกษา	2 (4.3)	15 (31.9)	10 (21.3)	3 (6.4)	2 (4.3)	15 (31.9)	47 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2 (7.1)	6 (21.4)	6 (21.4)	2 (7.1)	8 (28.6)	4 (14.3)	28 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.	5 (8.5)	17 (28.8)	6 (10.2)	4 (6.8)	13 (22.0)	14 (23.7)	59 (100.0)
อนุปริญญาหรือปวส.	9 (13.2)	15 (22.1)	9 (13.2)	5 (7.4)	10 (14.7)	20 (29.4)	68 (100.0)
ปริญญาตรี	20 (13.0)	50 (31.0)	9 (5.6)	2 (1.3)	36 (23.0)	43 (27.0)	160 (100.0)
ปริญญาโท	2 (6.7)	5 (17.0)	0 (0.0)	2 (6.7)	13 (43.0)	8 (27.0)	30 (100.0)
ปริญญาเอก	2 (66.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (33.3)	3 (100.0)
รวม	42 (10.6)	108 (27.3)	40 (10.1)	18 (4.6)	82 (20.8)	105 (26.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยา และตัดสินใจเอง คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงมา คือ ลูก คิดเป็นร้อยละ 21.3 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ และหน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 4.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมา คือ สามี/ภรรยาและลูก คิดเป็นร้อยละ 21.4 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ และ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 7.1

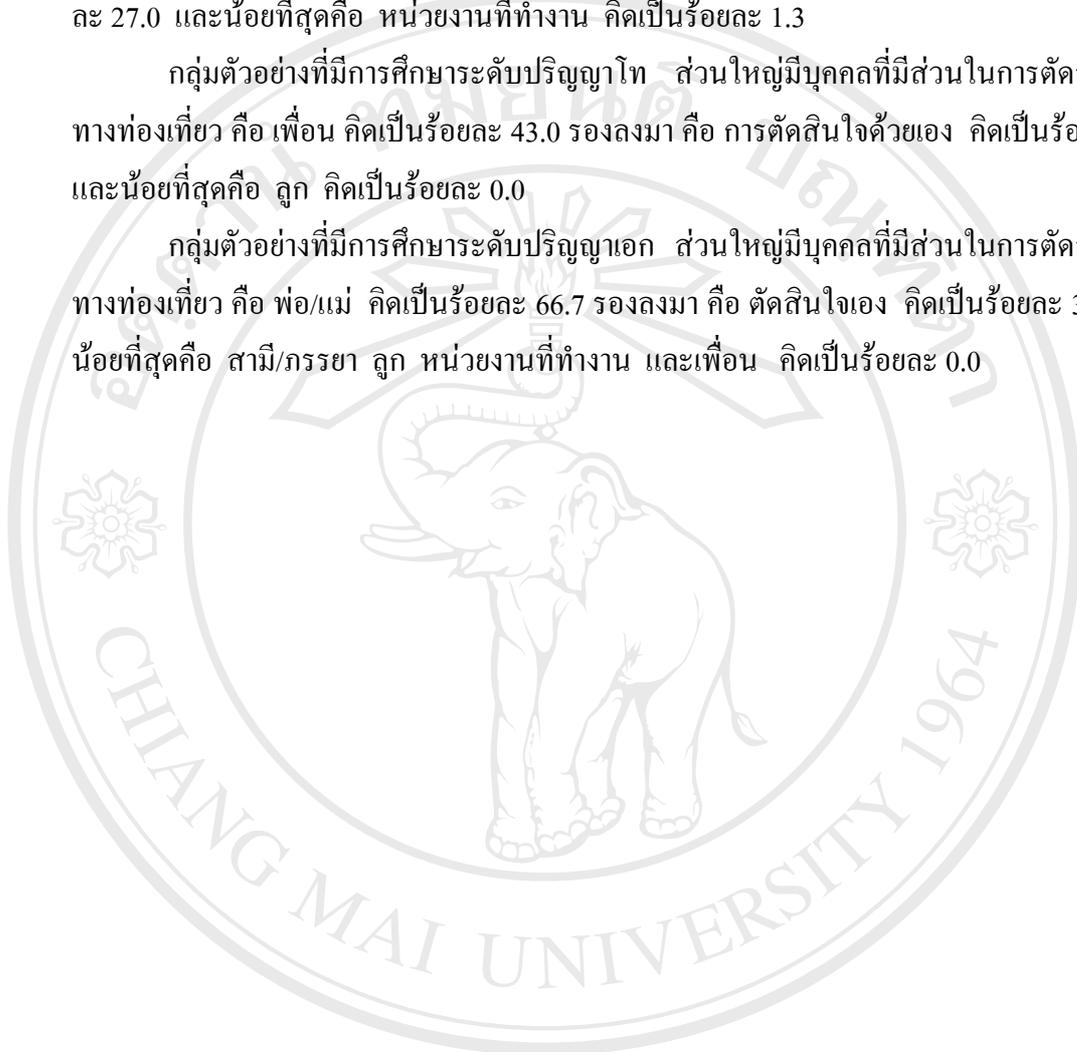
กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 23.7 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 6.8

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส. ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 29.4 รองลงมา คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 22.1 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 7.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยเอง คิดเป็นร้อยละ 27.0 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 1.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยเอง คิดเป็นร้อยละ 27.0 และน้อยที่สุดคือ ลูก คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ พ่อ/แม่ คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ ตัดสินใจเอง คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ สามี/ภรรยา ลูก หน่วยงานที่ทำงาน และเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับการเลือกเดินทาง

ตารางที่ 4.6.22 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับแหล่งท่องเที่ยว

สถานภาพสมรส	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว			รวม
	แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์	แหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม	
โสด	143 (79.4)	32 (17.8)	5 (2.8)	180 (100.0)
สมรส	166 (74.4)	25 (12.0)	18 (8.6)	209 (100.0)
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	5 (83.3)	0 (0.0)	1 (16.7)	6 (100.0)
รวม	314 (79.5)	57 (14.4)	24 (6.1)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับแหล่งท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 79.4 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.8 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 2.8

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 79.4 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.0 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 8.6

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 0.0

พบว่า สถานภาพไม่มีความแตกต่างกันระหว่างสถานภาพสมรสกับแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6.23 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

สถานภาพสมรส	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง						รวม
	รถยนต์ส่วนบุคคล	รถโดยสารประจำทาง / รถทัวร์	รถเช่าเหมา (มีคนขับ)	รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์)	รถไฟ	เครื่องบิน	
โสด	112 (62.2)	26 (14.4)	14 (7.8)	20 (11.1)	2 (1.1)	6 (3.3)	180 (100.0)
สมรส	151 (72.2)	10 (4.8)	15 (7.2)	30 (14.4)	0 (0.0)	3 (1.4)	209 (100.0)
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	3 (50.0)	0 (0.0)	3 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (100.0)
รวม	266 (67.3)	36 (9.1)	32 (8.1)	50 (12.7)	2 (0.5)	9 (2.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพาหนะที่ใช้ในการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมา คือ รถโดยสาร/รถทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 14.4 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 1.1

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 14.4 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล และรถเช่าเหมา(มีคนขับ) คิดเป็นร้อยละ 50.0 และน้อยที่สุดคือ รถโดยสาร/รถทัวร์ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) รถไฟและเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.24 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับที่พักแรม

สถานภาพสมรส	ที่พักแรม								รวม
	โรงแรม	รีสอร์ท	เกสต์เฮาส์	บังกะโล	เต็นท์/ ตั้งแคมป์	วัด/ โรงเรียน	บ้านเพื่อน/ ญาติ	บ้านพักข้าราชการ	
โสด	77 (42.8)	35 (19.4)	9 (5.0)	9 (5.0)	17 (9.4)	2 (1.1)	30 (16.7)	1 (0.6)	180 (100.0)
สมรส	74 (35.4)	49 (23.4)	9 (4.3)	9 (4.3)	9 (4.3)	2 (1.0)	51 (24.4)	6 (2.9)	209 (100.0)
หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	2 (33.3)	2 (33.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (33.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (100.0)
รวม	153 (38.7)	86 (21.8)	18 (4.6)	18 (4.6)	26 (6.6)	6 (1.5)	81 (20.5)	7 (1.8)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับสถานที่พัก พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 19.4 และน้อยที่สุดคือ บ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.6

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่พัก ที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 24.4 และน้อยที่สุดคือ วัด / โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.0

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม รีสอร์ท และ วัด / โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ เกสต์เฮาส์ บังกะโล เต็นท์/ตั้งแคมป์ บ้านเพื่อน / ญาติ และบ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.25 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย

สถานภาพสมรส	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 - 5,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	มากกว่า 7,000 บาท	
โสด	30 (16.7)	64 (35.6)	41 (22.8)	45 (25.0)	180 (100.0)
สมรส	22 (10.5)	58 (27.8)	31 (14.8)	98 (46.9)	209 (100.0)
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	2 (33.3)	2 (33.3)	1 (16.7)	1 (16.7)	6 (100.0)
รวม	54 (13.7)	124 (31.4)	73 (18.5)	144 (36.5)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 - 5,000

บาท คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.0 และน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.7

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา คือ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.8 และน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.5

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว น้อยกว่า 3,000 บาท และ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ 5,001 – 7,000 บาท และ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.7 ในสัดส่วนที่เท่ากัน

ตารางที่ 4.6.26 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง

สถานภาพ สมรส	ช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง				รวม
	วันหยุดติดต่อกัน หลาย วัน	เสาร์ – อาทิตย์	วันธรรมดา	ทุกโอกาสตาม สะดวก	
โสด	83 (46.1)	9 (5.0)	2 (1.1)	86 (47.8)	180 (100.0)
สมรส	108 (51.7)	14 (6.7)	3 (1.4)	84 (40.2)	209 (100.0)
หย่าร้าง/แยกกัน อยู่	1 (16.7)	4 (66.7)	0 (0.0)	1 (16.7)	6 (100.0)
รวม	192 (48.2)	27 (6.8)	5 (1.3)	171 (43.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมา คือ วันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 46.1 และน้อยที่สุด คือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 1.1

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 40.2 และ น้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 1.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ วันหยุดติดต่อกันหลายวันและทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 16.7 เท่ากัน และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.27 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย

สถานภาพ สมรส	ระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	1-2 วัน	3-4 วัน	4-5 วัน	มากกว่า 5 วัน	
โสด	69 (38.3)	76 (42.2)	18 (10.0)	17 (9.4)	180 (100.0)
สมรส	67 (32.1)	92 (44.0)	37 (17.7)	13 (6.2)	209 (100.0)
หย่าร้าง/แยก กันอยู่	3 (50.0)	3 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (100.0)
รวม	139 (35.2)	171 (43.3)	55 (13.9)	30 (7.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 38.3 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 9.4

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 6.2

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน และ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และน้อยที่สุดคือ 4 - 5 วัน และมากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.28 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ

สถานภาพ สมรส	บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ						รวม
	พ่อ / แม่	สามี / ภรรยา	ลูก	หน่วยงาน	เพื่อน	ตัดสินใจเอง	
โสด	36 (20.0)	8 (4.4)	3 (1.7)	5 (2.8)	70 (38.9)	58 (32.3)	180 (100.0)
สมรส	6 (2.9)	98 (46.9)	36 (17.2)	13 (6.2)	12 (5.7)	44 (21.1)	209 (100.0)
หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	0 (0.0)	2 (33.3)	1 (16.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (50.0)	6 (100.0)
รวม	42 (10.6)	108 (27.3)	40 (10.1)	18 (4.6)	82 (20.8)	105 (26.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 32.2 และน้อยที่สุดคือ ลูก คิดเป็นร้อยละ 1.7

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 21.1 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ คิดเป็นร้อยละ 2.9

กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ หน่วยงานที่ทำงาน และเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.0

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6.29 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับแหล่งท่องเที่ยว

อาชีพ	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว			รวม
	แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์	แหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม	
รับราชการ	53 (71.0)	12 (16.0)	10 (13.0)	75 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10 (83.3)	0 (0.0)	2 (16.7)	12 (100.0)
พนักงานบริษัท เอกชน	93 (89.4)	9 (8.7)	2 (1.9)	104 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	70 (71.4)	25 (25.5)	3 (3.1)	98 (100.0)
รับจ้าง	75 (82.4)	10 (11.0)	6 (6.6)	91 (100.0)
เกษตรกร	9 (81.8)	1 (9.1)	1 (9.1)	11 (100.0)
เกษียณอายุ	4 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
รวม	314 (79.5)	57 (14.4)	24 (6.1)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับแหล่งท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 16.0 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 13.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 89.4 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.7 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 1.9

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 25.5 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 3.1

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 82.4 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.0 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 6.6

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 9.1

กลุ่มตัวอย่างที่เกษียณอายุ เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างไม่เลือกเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.30 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

อาชีพ	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง						รวม
	รถยนต์ส่วนบุคคล	รถโดยสารประจำทาง/รถทัวร์	รถเช่าเหมา (มีคนขับ)	รถบริการนำเที่ยว (ซื้อทัวร์)	รถไฟ	เครื่องบิน	
รับราชการ	48 (64.0)	6 (8.0)	8 (10.7)	10 (13.3)	0 (0.0)	3 (4.0)	75 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11 (91.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (8.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	12 (100.0)
พนักงานบริษัทเอกชน	73 (70.2)	5 (4.8)	8 (7.7)	16 (15.4)	0 (0.0)	2 (1.9)	104 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	65 (66.3)	10 (10.2)	10 (10.0)	9 (9.2)	2 (2.0)	2 (2.0)	98 (100.0)
รับจ้าง	61 (67.0)	15 (16.0)	5 (5.5)	10 (11.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	91 (100.0)
เกษตรกรกรรม	8 (72.7)	0 (0.0)	1 (9.1)	2 (18.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	11 (100.0)
เกษียณอายุ	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (50.0)	0 (0.0)	2 (50.0)	4 (100.0)
รวม	266 (67.3)	36 (9.1)	32 (8.1)	50 (12.7)	2 (0.5)	9 (2.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพาหนะที่ใช้ในการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล

บุคคล คิดเป็นร้อยละ 64.0 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 13.0 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 8.3 และน้อยที่สุดคือ รถโดยสาร/รถทัวร์ รถเช่าเหมา(มีคนขับ) รถไฟและรถเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 15.4 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาคือ รถโดยสาร/รถทัวร์ รถเช่าเหมา(มีคนขับ) คิดเป็นร้อยละ 12.3 และน้อยที่สุดคือ รถไฟและเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 16.0 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 18.2 และน้อยที่สุดคือ รถโดยสาร/รถทัวร์ รถไฟ และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่เกษียณอายุ ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ รถยนต์ส่วนบุคคล รถโดยสาร/รถทัวร์ รถเช่าเหมา(มีคนขับ) และรถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.31 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับที่พักแรม

อาชีพ	ที่พักแรม								รวม
	โรงแรม	รีสอร์ท	เกสต์เฮาส์	บังกะโล	เต็นท์/ ตั้งแคมป์	วัด/ โรงเรียน	บ้านเพื่อน /ญาติ	บ้านพักข้าราชการ	
รับราชการ	30 (40.0)	22 (29.3)	5 (6.7)	2 (2.7)	4 (5.3)	0 (0.0)	11 (14.7)	1 (1.3)	75 (100.0)
พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	7 (58.3)	2 (16.7)	1 (8.3)	0 (0.0)	1 (8.3)	0 (0.0)	1 (8.3)	0 (0.0)	12 (100.0)
พนักงาน บริษัทเอกชน	37 (35.6)	27 (26.0)	4 (3.8)	8 (7.7)	9 (8.7)	0 (0.0)	15 (14.4)	4 (3.8)	104 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	57 (58.2)	19 (19.4)	5 (5.1)	3 (3.1)	2 (2.0)	0 (0.0)	12 (12.2)	0 (0.0)	98 (100.0)
รับจ้าง	20 (22.0)	14 (15.4)	3 (3.3)	5 (5.5)	10 (11.0)	6 (6.6)	31 (34.1)	2 (2.2)	91 (100.0)
เกษตรกรรม	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	11 (100.0)	0 (0.0)	11 (100.0)
เกษียณอายุ	2 (50.0)	2 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
รวม	153 (38.7)	86 (21.8)	18 (4.6)	18 (4.6)	26 (6.6)	6 (1.5)	81 (20.5)	7 (1.8)	395 (100.0)

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับที่พักแรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 29.3 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดคือ บังกะโล วัด/โรงเรียน และบ้านพักข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 26.0 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน และบ้านพักข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 19.4 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.5

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่พักที่บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา คือ โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 22.0 และน้อยที่สุดคือ บ้านพักข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 1.5

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่พักที่บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 100.0 และน้อยที่สุดคือ โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ บังกะโล เต็นท์/ตั้งแคมป์ วัด/โรงเรียน และ บ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน – คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่เกษียณอายุ ส่วนใหญ่พักที่โรงแรมและรีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 50.0 ในสัดส่วนที่เท่ากัน และที่พักแรมที่ไม่เลือกพักคือ เกสต์เฮาส์ บังกะโล เต็นท์/ตั้งแคมป์ วัด/โรงเรียน บ้านเพื่อน/ญาติ และบ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.32 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย

อาชีพ	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 - 5,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	มากกว่า 7,000 บาท	
รับราชการ	3 (4.0)	23 (30.7)	12 (16.0)	37 (49.3)	75 (100.0)
พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	1 (8.3)	6 (50.0)	4 (33.3)	1 (8.3)	12 (100.0)
พนักงานบริษัท เอกชน	13 (12.5)	32 (30.8)	24 (23.1)	35 (33.7)	104 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	3 (3.1)	24 (24.5)	25 (25.5)	46 (46.9)	98 (100.0)
รับจ้าง	27 (29.7)	37 (40.7)	8 (8.8)	19 (20.9)	91 (100.0)
เกษตรกรรม	7 (63.6)	2 (18.2)	0 (0.0)	2 (18.2)	11 (100.0)
เกษียณอายุ	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (100.0)	4 (100.0)
รวม	54 (13.7)	124 (31.4)	73 (18.5)	144 (36.5)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมาคือ 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.7 และน้อยที่สุดคือน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.3

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมา คือ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.8 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.5

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา คือ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.5 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.1

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา คือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.7 และน้อยที่สุดคือ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.8

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมา คือ 3,001 - 5,000 บาท และมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.2 ในสัดส่วนเท่ากัน และน้อยที่สุดคือ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่เกษียณอายุ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 4.6.33 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง

อาชีพ	ช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง				รวม
	วันหยุดติดต่อกัน หลาย วัน	เสาร์ - อาทิตย์	วันธรรมดา	ทุกโอกาสตาม สะดวก	
รับราชการ	51 (68.0)	2 (2.7)	0 (0.0)	22 (29.3)	75 (100.0)
พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	5 (41.7)	2 (16.7)	0 (0.0)	5 (41.7)	12 (100.0)
พนักงานบริษัท เอกชน	55 (52.9)	6 (5.8)	2 (1.9)	41 (39.4)	104 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	38 (38.8)	9 (9.2)	3 (3.1)	48 (49.0)	98 (100.0)
รับจ้าง	43 (47.3)	7 (7.7)	0 (0.0)	41 (45.1)	91 (100.0)
เกษตรกรรม	0 (0.0)	1 (9.1)	0 (0.0)	10 (90.9)	11 (100.0)
เกษียณอายุ	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (100.0)	4 (100.0)
รวม	192 (48.6)	27 (6.8)	5 (1.3)	171 (43.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 29.3 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน และ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ ช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 39.4 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 1.9

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมา คือ ช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 3.1

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 45.1 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 90.9 รองลงมา คือ ช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 9.1 และน้อยที่สุดคือ วันหยุดติดต่อกันหลายวัน และ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่เกษียณอายุ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 4.6.34 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย

อาชีพ	ระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	1 - 2 วัน	3 - 4 วัน	4 - 5 วัน	มากกว่า 5 วัน	
รับราชการ	14 (19.0)	42 (56.0)	15 (20.0)	4 (5.3)	75 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5 (41.7)	5 (41.7)	2 (16.7)	0 (0.0)	12 (100.0)
พนักงานบริษัทเอกชน	36 (34.6)	50 (48.1)	13 (12.5)	5 (4.8)	104 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	33 (33.7)	41 (41.8)	14 (14.3)	10 (10.2)	98 (100.0)
รับจ้าง	44 (48.4)	29 (31.9)	9 (9.9)	9 (9.9)	91 (100.0)
เกษตรกรกรรม	7 (63.6)	2 (18.2)	0 (0.0)	2 (18.2)	11 (100.0)
เกษียณอายุ	7 (63.6)	2 (18.2)	0 (0.0)	2 (18.2)	11 (100.0)
รวม	139 (35.2)	171 (43.3)	55 (13.9)	30 (7.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมา คือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 5.3

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน และ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 34.6 และน้อยที่สุดคือมากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 4.8

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 10.2

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมา คือ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และน้อยที่สุดคือ 4 - 5 วัน และมากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 9.9

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมา คือ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และน้อยที่สุดคือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่เกษียณอายุ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน และ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และน้อยที่สุด คือ 1 - 2 วัน และ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.35 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ

อาชีพ	บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ						รวม
	พ่อ / แม่	สามี / ภรรยา	ลูก	หน่วยงาน	เพื่อน	ตัดสินใจเอง	
รับราชการ	7 (9.3)	17 (23.0)	13 (17.0)	2 (2.7)	24 (32.0)	12 (16.0)	75 (100.0)
พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	0 (0.0)	4 (33.3)	2 (16.7)	1 (8.3)	1 (8.3)	4 (33.3)	12 (100.0)
พนักงานบริษัท เอกชน	14 (13.5)	20 (19.2)	0 (0.0)	10 (9.6)	33 (31.7)	27 (26.0)	104 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	4 (4.1)	35 (35.7)	11 (11.2)	1 (1.0)	14 (14.3)	33 (33.7)	98 (100.0)
รับจ้าง	17 (18.7)	26 (28.6)	9 (9.9)	4 (4.4)	10 (11.0)	25 (27.5)	91 (100.0)
เกษตรกรกรรม	0 (0.0)	4 (36.4)	5 (45.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (18.2)	11 (100.0)
เกษียณอายุ	0 (0.0)	2 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (50.0)	4 (100.0)
รวม	42 (10.6)	108 (27.3)	40 (10.1)	18 (4.6)	82 (20.8)	105 (26.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 23.0 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 2.7

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยาและตัดสินใจเอง คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ ลูก คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมา คือ ตัดสินใจเอง คิดเป็นร้อยละ 26.0 และน้อยที่สุดคือ ลูก คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 33.7 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 1.0

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 27.5 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 4.4

กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ ลูก คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา คือ สามี/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 36.4 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ หน่วยงานที่ทำงาน และเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่เกษียณอายุ ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามี/ภรรยาและเป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.0 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ ลูก หน่วยงานที่ทำงาน และเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.0

6. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6.36 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับแหล่งท่องเที่ยว

รายได้	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว			รวม
	แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์	แหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	51 (75.0)	12 (17.6)	5 (7.4)	68 (100.0)
5,000-10,000 บาท	110 (88.7)	12 (9.7)	2 (1.6)	124 (100.0)
10,001-15,000 บาท	55 (71.4)	16 (20.8)	6 (7.8)	77 (100.0)
15,001-20,000 บาท	29 (82.9)	5 (14.3)	1 (2.9)	35 (100.0)
20,001-25,000 บาท	20 (76.9)	4 (15.4)	2 (7.7)	26 (100.0)
25,001 บาท ขึ้นไป	49 (75.4)	8 (12.3)	8 (12.3)	65 (100.0)
รวม	314 (79.5)	57 (14.4)	24 (6.1)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับแหล่งท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.6 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 7.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 88.7 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.7 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 1.6

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.8 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 7.8

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001 - 20,000 บาท ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 82.9 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 14.3 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 2.9

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 - 25,000 บาท ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 15.4 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 7.7

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 75.4 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 12.3

ตารางที่ 4.6.37 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

รายได้	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง						รวม
	รถยนต์ส่วนบุคคล	รถโดยสารประจำทาง/รถทัวร์	รถเช่าเหมา (มีคนขับ)	รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์)	รถไฟ	เครื่องบิน	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	46 (67.6)	8 (11.8)	5 (7.4)	9 (13.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	68 (100.0)
5,000 - 10,000 บาท	95 (76.6)	7 (5.6)	8 (6.5)	13 (10.5)	0 (0.0)	1 (0.8)	124 (100.0)
10,001 - 15,000 บาท	47 (61.0)	12 (15.6)	7 (9.1)	4 (5.2)	2 (2.6)	5 (6.5)	77 (100.0)
15,001 - 20,000 บาท	19 (54.3)	5 (14.3)	3 (8.6)	7 (20.0)	0 (0.0)	1 (2.9)	35 (100.0)
20,001 - 25,000 บาท	19 (73.1)	1 (3.8)	2 (7.7)	4 (15.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	26 (100.0)
25,001 บาท ขึ้นไป	40 (61.5)	3 (4.6)	7 (10.8)	13 (20.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	65 (100.0)
รวม	266 (67.3)	36 (9.1)	32 (8.1)	50 (12.7)	2 (0.5)	9 (2.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพาหนะที่ใช้ในการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 67.6 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 13.2 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ และเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 10.5 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมา คือ รถโดยสาร/รถทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 15.6 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 2.6

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001 - 20,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 - 25,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 15.4 และน้อยที่สุดคือ รถไฟและเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.38 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับที่พักแรม

รายได้	ที่พักแรม								รวม
	โรงแรม	รีสอร์ต	เกสต์เฮาส์	บังกะโล	เต็นท์/ ตั้งแคมป์	วัด/ โรงเรียน	บ้านเพื่อน /ญาติ	บ้านพักข้าราชการ	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2 (19.1)	5 (7.4)	1 (1.5)	2 (2.9)	7 (10.3)	6 (8.8)	32 (47.1)	2 (2.9)	68 (100.0)
5,000 - 10,000 บาท	47 (37.9)	28 (22.6)	7 (5.6)	10 (8.1)	8 (6.5)	0 (0.0)	22 (17.7)	2 (1.6)	124 (100.0)
10,001 - 15,000 บาท	34 (44.2)	17 (22.1)	6 (7.8)	3 (3.9)	4 (5.2)	0 (0.0)	13 (16.9)	0 (0.0)	77 (100.0)
15,001 - 20,000 บาท	13 (37.1)	13 (37.1)	1 (2.9)	1 (2.9)	3 (8.6)	0 (0.0)	2 (5.7)	2 (5.7)	35 (100.0)
20,001 - 25,000 บาท	9 (34.6)	7 (26.9)	3 (11.5)	2 (7.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	5 (19.2)	0 (0.0)	26 (100.0)
25,001 บาท ขึ้นไป	37 (56.9)	16 (24.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (6.2)	0 (0.0)	7 (10.8)	1 (1.5)	65 (100.0)
รวม	153 (38.7)	86 (21.8)	18 (4.6)	18 (4.6)	26 (6.6)	6 (1.5)	81 (20.5)	7 (1.8)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับสถานที่พัก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่พักที่บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมา คือ โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 19.1 และน้อยที่สุดคือ เกสต์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 1.5

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 22.6 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 22.1 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน และ บ้านพักรับรองข้าราชการและเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001 - 20,000 บาท ส่วนใหญ่พักที่โรงแรมและรีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมา คือ เต็นท์/ตั้งแคมป์ คิดเป็นร้อยละ 8.6 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 26.9 และน้อยที่สุดคือ เต็นท์/ตั้งแคมป์ วัด/โรงเรียน และบ้านพักรับรองข้าราชการและเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมา คือ รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 24.6 และน้อยที่สุดคือ เกสต์เฮาส์ บังกะโล และวัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.39 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย

รายได้	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 - 5,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	มากกว่า 7,000 บาท	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	33 (48.5)	16 (23.5)	7 (10.3)	12 (17.6)	68 (100.0)
5,000-10,000บาท	14 (11.3)	51 (41.1)	25 (20.2)	34 (27.4)	124 (100.0)
10,001-15,000 บาท	6 (7.8)	28 (36.4)	17 (22.1)	26 (33.8)	77 (100.0)
15,001-20,000 บาท	1 (2.9)	11 (31.4)	6 (17.1)	17 (48.6)	35 (100.0)
20,001-25,000 บาท	0 (0.0)	7 (26.9)	9 (34.6)	10 (38.5)	26 (100.0)
25,001 บาท ขึ้นไป	0 (0.0)	11 (16.9)	9 (13.8)	45 (69.2)	65 (100.0)
รวม	54 (13.7)	124 (31.4)	73 (18.5)	144 (36.5)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา คือ 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.5 และน้อยที่สุดคือ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.4 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.8 และน้อยที่สุดคือ ช่วงน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.8

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001 - 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมา คือ 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.4 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.9

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 - 25,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา คือ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.6 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมา คือ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.9 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.40 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง

รายได้	ช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง				รวม
	วันหยุดติดต่อกันหลายวัน	เสาร์ – อาทิตย์	วันธรรมดา	ทุกโอกาสตามสะดวก	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	22 (32.4)	9 (13.2)	0 (0.0)	37 (54.4)	68 (100.0)
5,000 - 10,000 บาท	65 (52.4)	6 (4.8)	3 (2.4)	50 (40.3)	124 (100.0)
10,001 - 15,000 บาท	37 (48.1)	6 (7.8)	0 (0.0)	34 (44.2)	77 (100.0)
15,001 - 20,000 บาท	19 (54.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	16 (45.7)	35 (100.0)
20,001 - 25,000 บาท	20 (76.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (23.1)	26 (100.0)
25,001 บาท ขึ้นไป	29 (44.6)	6 (9.2)	2 (3.1)	28 (43.1)	65 (100.0)
รวม	192 (48.6)	27 (6.8)	5 (1.3)	171 (43.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมา คือ วันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 32.4 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วง 5,000 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 40.3 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 2.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 44.2 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001 - 20,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตาม

ความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 45.7 และน้อยที่สุดคือ วันเสาร์ - อาทิตย์ และวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 23.1 และน้อยที่สุดคือ วันเสาร์-อาทิตย์ และช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 43.1 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.6.41 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย

รายได้	ระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	1-2 วัน	3-4 วัน	4-5 วัน	มากกว่า 5 วัน	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	48 (70.6)	8 (11.8)	5 (7.4)	7 (10.3)	68 (100.0)
5,000 - 10,000 บาท	37 (29.8)	70 (56.5)	12 (9.7)	5 (4.0)	124 (100.0)
10,001 - 15,000 บาท	25 (32.5)	33 (42.9)	13 (16.9)	6 (7.8)	77 (100.0)
15,001 - 20,000 บาท	6 (17.1)	19 (54.3)	6 (17.1)	4 (11.4)	35 (100.0)
20,001 - 25,000 บาท	4 (15.4)	13 (50.0)	8 (30.8)	1 (3.8)	26 (100.0)
25,001 บาท ขึ้นไป	19 (29.2)	28 (43.1)	11 (16.9)	7 (10.8)	65 (100.0)
รวม	139 (35.2)	171 (45.3)	55 (13.9)	30 (7.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 70.6 รองลงมา คือ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และน้อยที่สุดคือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 7.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 29.8 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 4.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 7.8

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001 - 20,000 บาท 10ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน และ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 11.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 - 25,000 บาท ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 3.8

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 29.2 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 10.8

ตารางที่ 4.6.42 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ

รายได้	บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ						รวม
	พ่อ / แม่	สามี / ภรรยา	ลูก	หน่วยงาน	เพื่อน	ตัดสินใจเอง	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	12 (17.6)	10 (14.7)	10 (14.7)	5 (7.4)	9 (13.2)	22 (32.4)	68 (100.0)
5,000 - 10,000 บาท	16 (12.9)	35 (28.8)	7 (5.6)	5 (4.0)	22 (17.7)	39 (31.5)	124 (100.0)
10,001 - 15,000 บาท	8 (10.4)	21 (27.3)	4 (5.2)	1 (1.3)	26 (33.8)	17 (22.1)	77 (100.0)
15,001 - 20,000 บาท	2 (5.7)	12 (34.3)	5 (14.3)	3 (8.6)	7 (20.0)	6 (17.1)	55 (100.0)
20,001 - 25,000 บาท	0 (0.0)	7 (26.9)	1 (3.8)	3 (11.5)	8 (30.8)	7 (26.9)	26 (100.0)
25,001 บาท ขึ้นไป	4 (6.2)	23 (35.4)	13 (20.0)	1 (1.5)	10 (15.4)	14 (21.5)	65 (100.0)
รวม	42 (10.6)	108 (27.3)	40 (10.1)	18 (4.6)	82 (20.8)	105 (26.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเงิน

ทางท่องเที่ยว เป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมา คือ พ่อ/แม่ คิดเป็นร้อยละ 17.6 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 7.4

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 - 10,000 บาท มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมา คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 17.7 และน้อยที่สุดคือ ลูก คิดเป็นร้อยละ 5.6

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมา คือ สามเณร/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 27.3 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 1.3

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001 - 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามเณร/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมา คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 8.6

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 - 25,000 บาท ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมา คือ สามเณร/ภรรยา และการตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 26.9 และน้อยที่สุดคือ พ่อ/แม่ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001 บาท ขึ้นไป ส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ สามเณร/ภรรยา คิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมา คือ การตัดสินใจด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 21.5 และน้อยที่สุดคือ หน่วยงานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 1.5

7. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว
 ตารางที่ 4.6.43 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว			รวม
	แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวทาง ประวัติศาสตร์	แหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม	
แผ่นพับ/โปรচার์	34 (87.2)	5 (12.8)	0 (0.0)	39 (100.0)
หนังสือนำเที่ยว	30 (85.7)	4 (11.4)	1 (2.9)	35 (100.0)
หนังสือพิมพ์	20 (60.6)	4 (11.4)	1 (2.9)	33 (100.0)
นิตยสารการท่องเที่ยว	43 (84.3)	7 (13.7)	1 (2.0)	51 (100.0)
โทรทัศน์/วิทยุ	121 (79.1)	20 (13.1)	12 (7.8)	153 (100.0)
จากบริษัทนำเที่ยว	23 (69.7)	7 (21.2)	0 (0.0)	33 (100.0)
อินเทอร์เน็ต	36 (87.8)	5 (12.2)	0 (0.0)	41 (100.0)
ป้ายโฆษณา	7 (70.0)	2 (20.0)	1 (10.0)	10 (100.0)
รวม	314 (79.5)	57 (14.4)	24 (6.1)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อแผ่นพับ/โปรচার์ ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 87.2 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.8 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือนำเที่ยว (Guide book) ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.4 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 2.9

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.2 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 18.2

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อนิตยสารทางการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 84.3 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.2 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อโทรทัศน์/วิทยุ ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.1 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 7.8

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อจากบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 69.7 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.2 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 9.1

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 87.8 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.2 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อป้ายโฆษณา ส่วนใหญ่เลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตารางที่ 4.6.44 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยว	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง						รวม
	รถยนต์ส่วนบุคคล	รถโดยสารประจำทาง/รถทัวร์	รถเช่าเหมา (มีคนขับ)	รถบริการนำเที่ยว (ซื้อทัวร์)	รถไฟ	เครื่องบิน	
แผ่นพับ/โปรชัวร์	30 (76.9)	2 (5.1)	2 (5.1)	3 (7.7)	2 (5.1)	0 (0.0)	39 (100.0)
หนังสือนำเที่ยว	24 (68.6)	1 (2.9)	4 (11.4)	6 (17.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	35 (100.0)
หนังสือพิมพ์	17 (51.5)	7 (21.2)	3 (9.1)	5 (15.2)	0 (0.0)	1 (3.0)	33 (0.0)
นิตยสารการท่องเที่ยว	33 (64.7)	6 (11.8)	4 (7.8)	7 (13.7)	0 (0.0)	1 (2.0)	51 (100.0)
โทรทัศน์/วิทยุ	113 (73.9)	13 (8.5)	10 (6.5)	14 (9.2)	0 (0.0)	3 (2.0)	153 (100.0)
จากบริษัทนำเที่ยว	13 (39.4)	4 (12.1)	5 (15.2)	11 (33.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	33 (100.0)
อินเทอร์เน็ต	27 (65.9)	3 (7.3)	3 (7.3)	4 (9.8)	0 (0.0)	4 (9.8)	41 (100.0)
ป้ายโฆษณา	9 (90.0)	0 (0.0)	1 (10.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (100.0)
รวม	266 (67.3)	36 (9.1)	32 (8.1)	50 (12.7)	2 (0.5)	9 (2.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับพาหนะที่ใช้ในการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อแผ่นพับ/โปรชัวร์ ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 7.7 และน้อยที่สุดคือ เครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือนำเที่ยว(Guide book) ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 68.6 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซื้อทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 17.1 และน้อยที่สุดคือ รถไฟและเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ รถโดยสาร/รถทัวร์ คิดเป็นร้อยละ 21.2 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อนิตยสารการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซีอทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 13.7 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อโทรทัศน์/วิทยุ ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 73.9 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซีอทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 9.2 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อจากบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซีอทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุดคือ รถไฟและเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมา คือ รถบริการนำเที่ยว(ซีอทัวร์) คิดเป็นร้อยละ 9.8 และน้อยที่สุดคือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อป้ายโฆษณา ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา คือ รถเช่าเหมา(มีคนขับ) คิดเป็นร้อยละ 10.0 และน้อยที่สุดคือ รถโดยสาร/รถทัวร์ รถบริการนำเที่ยว(ซีอทัวร์) รถไฟและเครื่องบิน คิดเป็นร้อยละ 0.0

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ พบว่า ส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลเป็นหลัก ส่วนการเดินทางด้วยรถไฟกลุ่มตัวอย่างเลือกน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.6.45 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเกี่ยวกับที่พักแรม

การรับรู้ข่าวสาร การท่องเที่ยว	ที่พักแรม								รวม
	โรงแรม	รีสอร์ต	เกสต์เฮาส์	บังกะโล	เต็นท์/ ตั้งแคมป์	วัด/ โรงเรียน	บ้านเพื่อน /ญาติ	บ้านพักรับรอง ราชการ	
แผ่นพับ/ โปสเตอร์	22 (56.4)	8 (20.5)	2 (5.1)	2 (5.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	5 (12.8)	0 (0.0)	39 (100.0)
หนังสือ นำเที่ยว	11 (3.14)	16 (45.7)	2 (5.7)	1 (2.9)	2 (5.7)	0 (0.0)	3 (8.6)	0 (0.0)	35 (100.0)
หนังสือพิมพ์	13 (39.4)	9 (27.3)	1 (3.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (30.0)	0 (0.0)	33 (100.0)
นิตยสารการ ท่องเที่ยว	19 (37.3)	10 (19.6)	5 (9.8)	4 (7.8)	4 (7.8)	0 (0.0)	9 (17.6)	0 (0.0)	51 (100.0)
โทรทัศน์/ วิทยุ	57 (37.3)	31 (20.3)	5 (3.3)	5 (3.3)	13 (8.5)	4 (2.6)	35 (22.9)	3 (20.0)	153 (100.0)
จากบริษัท นำเที่ยว	13 (39.4)	3 (9.1)	0 (0.0)	2 (6.1)	2 (6.1)	2 (6.1)	8 (24.2)	3 (9.1)	33 (100.0)
อินเทอร์เน็ต	14 (34.0)	8 (20.0)	3 (7.3)	4 (9.8)	3 (7.3)	0 (0.0)	8 (20.0)	1 (2.4)	41 (100.0)
ป้ายโฆษณา	4 (40.0)	1 (10.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (20.0)	0 (0.0)	3 (30.0)	0 (0.0)	10 (100.0)
รวม	153 (38.7)	86 (21.8)	18 (4.6)	18 (4.6)	26 (6.6)	6 (1.5)	81 (20.5)	7 (1.8)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่พัก พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อแผ่นพับ/โปสเตอร์ ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมา คือ รีสอร์ต คิดเป็นร้อยละ 20.5 และน้อยที่สุดคือ เต็นท์/ตั้งแคมป์ วัด/โรงเรียน และบ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือนำเที่ยว (Guide book) ส่วนใหญ่พักที่รีสอร์ต คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมา คือ โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 31.4 และน้อยที่สุดคือ วัด / โรงเรียน และบ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 30.3 และน้อยที่สุดคือ บังกะโล เต็นท์/ตั้งแคมป์ วัด/โรงเรียน และบ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อนิตยสารการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา คือ รีสอร์ต คิดเป็นร้อยละ 19.6 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน และบ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อโทรทัศน์/วิทยุ ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 22.9 และน้อยที่สุดคือบ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อจากบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุดคือ เกสต์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมา คือ รีสอร์ท และบ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ วัด/โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อป้ายโฆษณา ส่วนใหญ่พักที่โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 30.0 และน้อยที่สุดคือ เกสต์เฮาส์ บังกะโล วัด/โรงเรียน และบ้านพักรับรองข้าราชการหรือเอกชน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.46 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย

การรับรู้ข่าวสาร การท่องเที่ยว	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	น้อยกว่า 3,000 บาท	3,001 - 5,000 บาท	5,001 - 7,000 บาท	มากกว่า 7,000 บาท	
แผ่นพับ/โปรชัวร์	3 (7.7)	16 (41.0)	11 (28.2)	9 (23.1)	39 (100.0)
หนังสือนำเที่ยว	4 (11.4)	5 (14.3)	5 (14.3)	21 (60.0)	35 (100.0)
หนังสือพิมพ์	4 (12.0)	5 (15.0)	7 (21.0)	17 (52.0)	33 (100.0)
นิตยสารการท่องเที่ยว	7 (13.7)	13 (25.5)	15 (29.4)	16 (31.4)	51 (100.0)
โทรทัศน์/วิทยุ	27 (17.6)	56 (36.6)	22 (14.4)	48 (31.4)	153 (100.0)
จากบริษัทนำเที่ยว	3 (9.1)	8 (24.2)	5 (15.2)	17 (51.5)	33 (100.0)
อินเตอร์เน็ต	1 (2.4)	20 (48.8)	6 (14.6)	14 (34.1)	41 (100.0)
ป้ายโฆษณา	5 (50.0)	1 (10.0)	2 (20.0)	2 (20.0)	10 (100.0)
รวม	54 (13.7)	124 (31.4)	73 (18.5)	144 (36.5)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อแผ่นพับ/โปรชัวร์ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 - 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมา คือ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.2 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.7

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือนำเที่ยว(Guide book) ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ 3,001 - 5,000 บาท และ 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.3 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.4

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา คือ 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.0 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์/วิทยุ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมา คือ 5,001 – 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.4 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.7

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อโทรทัศน์/วิทยุ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.4 และน้อยที่สุดคือ 5,001 – 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.4

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อจากบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.1

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมา คือ มากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.1 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.4

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อป้ายโฆษณา ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว น้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ 5,001 – 7,000 บาท และมากกว่า 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.47 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง

การรับรู้ข่าวสาร การท่องเที่ยว	ช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง				รวม
	วันหยุดติดต่อกัน หลายวัน	เสาร์ - อาทิตย์	วันธรรมดา	ทุกโอกาสตาม สะดวก	
แผ่นพับ/โปรচার์	14 (35.9)	5 (12.8)	0 (0.0)	20 (51.3)	39 (100.0)
หนังสือนำเที่ยว	15 (42.9)	1 (2.9)	0 (0.0)	19 (54.3)	35 (100.0)
หนังสือพิมพ์	20 (60.6)	3 (9.1)	0 (0.0)	10 (30.3)	33 (100.0)
นิตยสารการท่องเที่ยว	25 (49.0)	2 (3.9)	10 (2.0)	23 (45.1)	51 (100.0)
โทรทัศน์/วิทยุ	71 (46.4)	12 (7.8)	3 (2.0)	67 (43.8)	153 (100.0)
จากบริษัทนำเที่ยว	15 (45.5)	4 (12.1)	0 (0.0)	14 (42.4)	33 (100.0)
อินเทอร์เน็ต	27 (65.9)	0 (0.0)	1 (2.4)	13 (31.7)	41 (100.0)
ป้ายโฆษณา	5 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	5 (50.0)	10 (100.0)
รวม	192 (48.6)	27 (6.8)	5 (1.3)	171 (43.3)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อแผ่นพับ/โปรচার์ มากที่สุด จะเดินทางท่องเที่ยวในทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา คือ ช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือนำเที่ยว (Guide book) ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา คือ ช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 30.3 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อนิตยสารการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 45.1 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อโทรทัศน์/วิทยุ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 43.8 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อจากบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 42.4 และน้อยที่สุดคือ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมา คือ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 31.7 และน้อยที่สุดคือ ช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อ- ป้ายโฆษณา ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวันและ ทุกโอกาสตามความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 50.0 ในสัดส่วนเท่ากัน และน้อยที่สุด คือ ช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ และช่วงวันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 4.6.48 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย

การรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยว	ระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย				รวม
	1-2 วัน	3-4 วัน	4-5 วัน	มากกว่า 5 วัน	
แผ่นพับ/โปรซัวร์	17 (43.6)	14 (35.9)	5 (12.8)	3 (7.7)	39 (100.0)
หนังสือนำเที่ยว	8 (22.9)	11 (31.4)	9 (25.7)	7 (20.0)	35 (100.0)
หนังสือพิมพ์	12 (36.0)	16 (48.0)	4 (12.0)	1 (3.0)	33 (100.0)
นิตยสารการท่องเที่ยว	22 (43.1)	18 (35.3)	6 (11.8)	5 (9.8)	51 (100.0)
โทรทัศน์/วิทยุ	56 (36.6)	68 (44.4)	19 (12.4)	10 (6.5)	153 (100.0)
จากบริษัทนำเที่ยว	7 (21.2)	23 (69.7)	3 (9.1)	0 (0.0)	33 (100.0)
อินเทอร์เน็ต	10 (24.0)	20 (49.0)	7 (17.0)	4 (9.8)	41 (100.0)
ป้ายโฆษณา	7 (70.0)	1 (10.0)	2 (20.0)	0 (0.0)	10 (100.0)
รวม	139 (35.0)	171 (43.0)	55 (14.0)	30 (7.6)	395 (100.0)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการท่องเที่ยวกับระยะเวลาท่องเที่ยวเฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อแผ่นพับ/โปรซัวร์ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมา คือ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 7.7

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือนำเที่ยว(Guide book) ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมา คือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 25.7 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 20.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 3.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อนิตยสารการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมา คือ 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 9.8

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อโทรทัศน์/วิทยุ ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 6.5

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อจากบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 69.7 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 - 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมา คือ 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 9.8

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวผ่านสื่อป้ายโฆษณา ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 1 - 2 วัน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา คือ 4 - 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.0